

№ 71-ХІ

НАРОДНІ МЕЛОДІЇ.

З голосу

Лесі Українки

записав
і
упорядив

Климент Квітка.

Ч. II.

КИЇВ.
1918.

ЗЛІТОГРАФІЇ Я. ВЕНЦІАНОВСЬКОГО.

Лесі Українки

НАРОДНІ МЕЛОДІЇ.

З голосу

Лесі Українки

записав

і

упорядив

Климент Квітка.

Ч. П.

..

КИЇВ

1918.

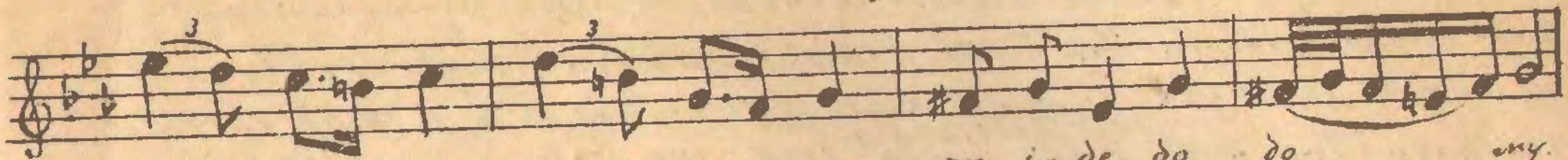
3 Миронілля, Звягельського повіту.

123.

Adagio.

Ой місяцю, місяченьку, не світи нікому,

тільки ж тому миленькому, як іде до до-му.

1. Ой місяцю-місяченьку, не світи нікому,
тільки ж тому миленькому, як іде до дому.
3. Ой місяцю-місяченьку, світи, не ховайся,
ой як вийдеш, милий, на ніч, хутко повертайся.
5. А як вийдеш, милий, на ніч, заграй у сопілку,
а я вийду, послухаю, ти ти тут, сокілку.
7. А як вийдеш, милий, на ніч, заграй хоч в листочок,
а я вийду, послухаю, ти твій голосочок.

x x
x

9. Ой місяцю-місяченьку і ти, зоре ясна,
ой світи там на подвір'ю, де дівчина красна.
11. Ой я знаю, ой я знаю, того мила красна:
перед нею і за нею впала зоря ясна.
13. Ой упала зоря ясна тай розсипалася,
мила зорю позбирала тай заквітталася.

Варіант цієї мелодії (слова після I строфи інші), записаний А. Марковичем, був надрукований в „Записках о Южной Руси“ Куліша, т. II, 217, і передрукований у Каменецького, Трп. пісні з то-мосами, СПб., 1861 р., 25; див. теж Єдлітка, II, № 25. Зближені тексти до ин-ших мелодій: Коціпінський, № 55, 56. — Перша строфа зустрічається

як заспів до пісень різного змісту, напр. Колберг, Шобуні, ММ 168; 169, Лисенко, II, №38 (мелодії інші) і зовсім самотійно-Толовацький, II, 330 і ин.; Гнатюк, Коломийки (Етнографічний Збірник Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, т.т. LVII-LIX), ММ 2668-2669. Строфи перша і друга - Губинський, I, ст. 53, №117; третя - Тол., II, 765, ММ 22; 24; Гнатюк, Коломийки, ММ 2480; 4628; четверта - Тол. II, 745, №52, 765, ММ 22; 24, Шукевич, Туцув-щика, III, ст. 112, №6, Гнатюк, Кол., ММ 4628 (пор. т.т. М 1215); третя і четверта - Тол., II, 331, №463; п'ята - і вид., 341, №516; пор. 383, №625; 410, №476; Губ., I, 53, №117; Де-Воллань, Уро-русскія народныя пѣсни, 56; Гнатюк, Кол., ММ 2662; 2663; шоста і сеома - Губ., I, 1124, №16; Колберг, Рокисіє, III, ММ 562; 563; Гнатюк, Кол., ММ 2648; 4653; сама сеома - Тол., III, 2, ст. 471, №200, 76. Колесса, 57, №21.

124.

Adagio.

Ой дав-но я дав-но в ба-тень-ка бу-ла,
вже та-я сте-жет-ка тер-ном за-рос-ла.

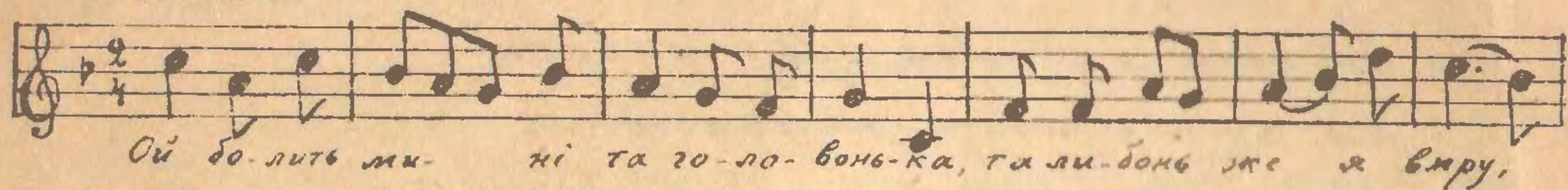
Ой давно я, давно в батенька була,
вже тая стежка терном заросла.
Ой заросла терном цей шипшиного,
де я походила цей дівчиного.
Ой як я захоту, - терен висічу,
тервону шипшину в пучки пов'яжу.
Тервону шипшину в пучки пов'яжу,
до свого батенька крильми полечу.

Ой сяду я, впаду в батеньковім саду
на тій черешині, на самім верху.
Ой сяду я, впаду, буду кувати,
ой чи не погує рідная мати.
Ой не вчула мати, та вчув батенько.
- Уставайте, діти, слухайте мене.
Уставайте, діти, слухайте мене,
що ж то за пташина у саду кує?
- Ой то ж не пташина, то наша сестра,
тут вона вродилась, тут вона зросла.
Тут вона вродилась, тут вона зросла,
в чужу сторононьку тай заміж пішла.

Далекі варіанти мелодії: Конощенко, II, № 46: 47. Інші мелодії до паралельних текстів: Ковбегу. Рокисіє, II, № 89, Волуні, № 427. Бігдай, № 208; 209. А. Листопадков. Пльски донських малороссовъ. Извѣстія Импер. Общества Любителей Естествознанія, Антропологии и Этнографіи, состоящаго при Импер. Московскомъ Университетѣ. Труды Этнограф. отдѣла, т. XVI. Москва, 1911, - № 2, текст на стор. 357. - Паралельні тексти без нот: Wasław z Oleska, ст. 447, № 335. Kulikowski. Opis powiatu Wasil'kowskiego. Warszawa, 1853, ст. 196. Моглинський, 255. Татчук. Ужикок рідного поля. Москва, 1857, - 201. Пероговскій. Волинскія пльски, 63. Тільтебрандт, СЛХХII (з Берестейського пов.). Губ., V, № 638, ст. 322, ^{особливо варі} № 337/ж ст. 743, № 338, ст. 751-756. И. Омельтенко. Малор. пльски, собраннѣ въ окрестностяхъ гор. Павловска по Острогскому и Павловскому уѣздамъ. Воронежъ, 1888, I, ст. 10, № 3. Сборникъ матеріаловъ для описанія пльскостей и племенъ Кавказа. В. II. Тифлисъ, 1884, № 28, ст. 89. Рокосзовська, 172, № 12. Яворницький, № № 387-389. Гнідин, № № 630; 854.

Moderato.

Ой болить мині та головонька
та либонь же я вкру...

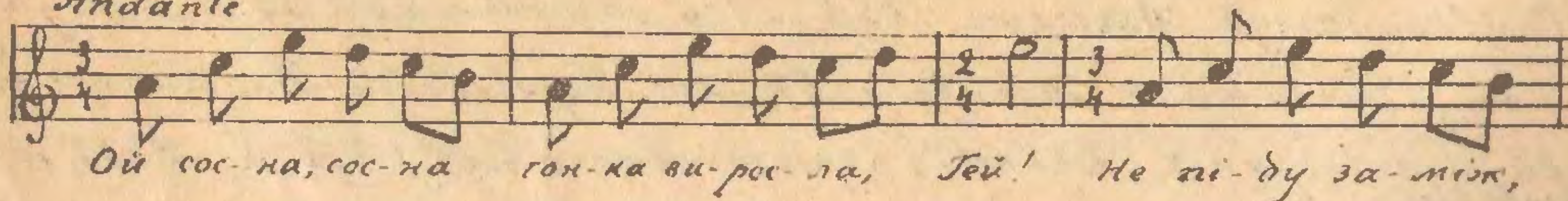
Ей, зостається любая дівчина,
сам не знаю, кому.

Ей, як же тому та говарити,
суди, Боже, йому!

Ей, як же тому та негідному (варі: нелюбосі),
не дай, Боже, йому!

З Жабориці Звягельського пов.

126.

Andante

Ой сосна, сосна гонка виросла, гей!
Не піду заміж, бо ще не зросла.

Врубано сосну з правого боку, гей!
не піду затіж я цього року.

Зрубали сосну, - похилилася, гей!
як пішла затіж, - зажурилася.

Мелодії з подібного ритмічною будовою і повніші тексти: Кофберг, Мо-
туї, ММ 386 і 401. Парал. тексти без нот: Гільдебрандт, XVIII, ст. 17 (з Кобри-
ського пов.), Якобсонська, ст. 177.

З Біліня, Новельського повіту.

7

127.

Largo.

Tempo rubato.

На ли-но ма-ли-но го-го в лузі сто-їш,
чи ві-тру бо-їш-ся, чи но-чі жа-лі-єш,
а tempo. (2)
чи ві-тру бо-їш-ся, чи но-чі жа-лі-єш?

Калино-малино, того в лузі стоїш?
Чи вітру боїшся, чи ночі жалієш?
-Вітру не боюся, ночі не жалію,
де ж я посаджена, там я зеленію.
Молода дівчино, того смутна ходиш?
Чи головка больна, чи світа не вольна?!

Головка не болька, я світоньку вольна...
 По тім затужила, що вірно любила. :|
 Потім затужила, що вірно любила,
 за тим заплакала, що вірно кохала. :|
 Молода дівчина три ночі не спала,
 по білім папері листоньки писала. :|
 Написала листи на білім папері,
 пошлю до козака в четвер по вечері. :|
 Козак листи взявши тай перегитавши,
 жалібно заплакав, дівчину згадавши. :|

Початкові строфи, в варіяціях, можна бачити в різних збірниках, як
 вступ до різних тем; з менш відомих джерел зауважу: Извѣстія отъ
 лекціи русскаго языка и словесности Импер. Академіи Наукъ, т. III, кн. 1,
 1917, ст. 372. — Зближені тексти: Головацький, III, 1, ст. 91, № 6 і ст. 92,
 № 8; Rokossowska, № 36, ст. 183, 2. Я. Матер. етногр. з околиць Рівнона, № 184.
 Труды общ. ислѣд. Волини, т. V, № 21 (вєстнякка). Мелодій, подібних до
 уміщеної тут, я в друку не набагив.

128. Andante.

Сві- ти, мі- ся- цю, зве- че- ра ці- лу ні- ку,
 пе- ре- плів Ду- най і- ще й бистру річ- ку.

Світи, місяцю, з вечера цілу ніжку,
 переплів Дунай іще й бистру річку. :|
 Переплів Дунай і годіток не допомогив,
 знати козака, що до дівчини ходив. :|

Куроньки піють, а я в дівчухи сиджу,
а прийду до дому, - сам себе мена виджу. |
Як прийду до дому, отець-матюнка лає,
ой отець лає, а щей матюнка гірше. |
Ой отець лає, а щей матюнка гірше:
- Синку, не ходи на вєгорниці більше. |
Не ходи, синку, на ті вєгорниці,
бо Бог скарає за гужі молодиці. |
- Ой за що мене, маїнко, Біг має карати?
Я всядаю на коня, а вона просить до хати. |
Ой годі, мати, тай на мене лаяти,
я беру воли тай йду в поле орати. |
Доорався козак до зеленого луга,
кидає воли й посеред поля плуга. |
Кидає воли й посеред поля плуга,
взяла козака й а за серденько туга. |
- Дівчино мила, що ти мні каробила,
плужок не оре, роботонька немила. |
- Нічого, козаче, я тобі не робила,
де ж ти походив, слідоньки позначила. |
Ой отож тобі, козаче, коханне,
не бере ж тебе в тистім полі оранне. |
Ой отож тобі, козаче, за зальотоньки,
ні вночі спанкя, а ні вдень роботоньки. |

Слова я переписав з рукопису Михайла Косача (Лєся пам'ятала тільки уривки), і за сутківне „вєгорниці“ (пор. „з вєгєра“ в 1-й вірші), а також за двоякість „матюнка“ і „матіхка“ не відповідаю. - Текст пер. Трінченко, III, МХ 460, 515. У Тубинського, Іг., 8, крім показаних Трінченком, пар

лелі під № 86 (ст. 36) і 686 (ст. 351). До перших двох строфо-дуб., № 19, ст. 1195; Гнатюк, Коломийки, № 6042; до третьої - і від. № 6151; Де-Воллаж, Угро-р. нар. пісні, ст. 60. Пор. Птр. О-ва Кзсл. Волки, № 103, т. V.

129. Adagio.

З під тем-но-го гай-ка ви-лі-та-ла гал-ка,
з під тем-но-го лу-гу ви-лі-та-ла дру-га.

З під темного гайка вилітала галка,
з під темного луку вилітала друга.

Біда тії галці без лісу темного,
як мні молодейкій без родойку свого.
Ой маю, як я роду - два братіки зроду,
далеко від мене, цураються мене.

Браття мої, браття, браття-соколята,
прибудьте до мене рокового свята!

-Сестро наша, сестро, далека дорога,
далека дорога, наша сестра вбога.

-Хот буду я, браття, декь-ніг заробляти,
таки буду браття за гості приймати.

Поставлю горілки в зеленії пляшці,
то з медом, то з перцем, - прошу щирит серцем

x x
x

-Сестро наша, сестро, чого стара стала?
Чи сини женила, чи дочки давала?

-Синів не женила, дочок не давала,
найменшого сина в військо виводжала.

А вже мої ноги та знають пороги,
а вже як мої руки набралися муки.

Паралелі: з іншими мелодіями-Бігдай, I, № 35; 36; без нот - Метлинський, 249; 250; Гільдебрандт, XV і XVI (з Кобринського пов.). Омельченко, ст. 14, VIII; Тринченко, № 721; Бессараба. Мат. для етногр. Херсонск. губ., № 394, 395; 415; Ткачук, № 449; Губ., ст. 914, № 480, ст. 915, № 482.

130. Andante.

marcato

Ти я не хороша, ти я не вродлива,
тільки доганойки, що я нещаслива.

Чи я не хороша, чи я не вродлива?

Тільки доганойки, що я нещаслива.

Чи я не хороша, ой ти я не красна?

Тільки доганойки, що доля нещасна.

Ма доле як моя, доле, чом ти не така,

чом ти не така, як доля гужая?

Обізветься доля по тім боці моря:

Не я винна, доля, но твоя сваволя.

Що вдень загорнеш, за ніч прогайнеш,

що вдень заробляєш, за ніч прогуляєш.

-Ой люди й не роблять, хорошейко ходять....

(кінця не записано).

3 Скулина Ковельського пов.

131.

Moderato.

Бу-вай-те здо- ро-ві, шля-хи таї до- ро- ги,
ой де по-хо- ди- ли мо-ї бі- лі но- ги.

Бувайте здорові, шляхи та дороги,
ой де походили мої білі ноги...

Ой де я ходила, ходити не буду,
кого я любила, любити не буду...

А вже ж не ходити ранком по-під замком,
а вже ж не стояти з козаком хоханком...

А вже ж не ходити, куди я ходила,
а вже ж не любити, кого я любила.

А вже ж не ходити в ліски по горішки,
а вже ж минулися дівоцькі стішки.

Бувайте здорові, тугейші люди!

Прошу споминати, як мене не буде.

Споміняйте ж мене добрими словами,
не було ж дівчини, як я, межі вами.

Споміняйте ж мене добрими словами...

Де ж той хлопець дівся з горними бровами?

Чи его убито, чи в полон зайнято,

що его не видно ні в будень, ні в свято?

Чи він у шинкарки горілки напився,
чи вовки заїли, чи в Дунай втопився?
Си б^{*)} его убито, то б луци зов'яли,
си б він на базарі, то б музики грали.
Си б він на базарі, то б музики грали,
си б він у шинкарки, то б брязтали шклянки.
Си б вовки заїли, то б луци шуміли,
а си б утопився, то б Дунай розлився...
Поїхав, поїхав, ніде не видати...

На жовтім пісоку два слідожки знати.
Ой один слідожок - коня вороного,
а другий слідожок - милемького того.
Піду я в лісохок, зірву я листогок,
та піду накрию милого слідожок,
щоб по тому сліду люде не ходили,
щоб того милого інші не любили.
щоб по тім слідожку пташки не літали,
щоб того милого інші не кохали.

А я молоденька садочком пройдуся,
садочком пройдуся, з слідожком зійдуся.
Садочком пройдуся, з слідожком зійдуся,
на слідожок гляну, - візьми обіллюся.

Ой ти ж, мій милий, ти ж мій горкобрівий,
який твій слідожок тепер мені милий!
Поїхав, поїхав понад берегами,
а я зосталася поміж ворогами.
Поїхав, поїхав... Бодай на златаня!

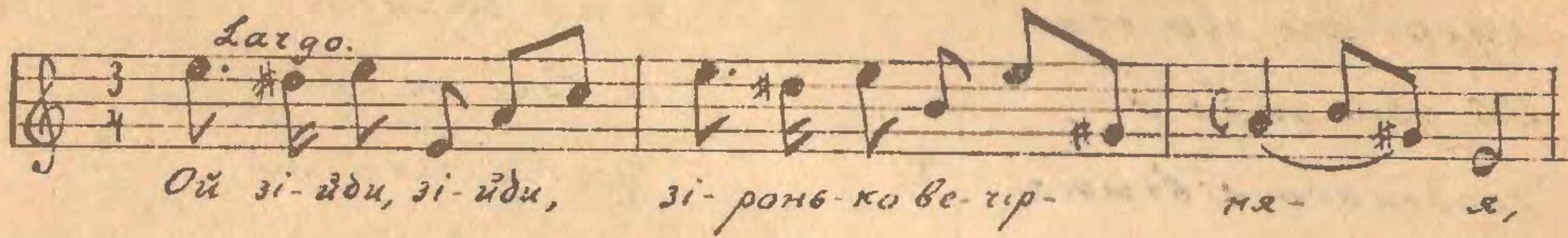
^{*}) Коли б.

Щоб голову зломив за тог коханя!
 Налетіли цуси з далекого краю...
 -Пождіте, цусоньки, я вас запитано!
 Пождіте, цусоньки, я вас запитано,
 ти не з того краю, де милого маю.
 Ой чи він запився, а чи закохався,
 що листу не пише і сам не поклахався?
 -Ой він не запився і не закохався,
 з великого жалю в тузкий край забрався.

Пор. мелодії під №№ 38 і 118 цього збірника. - У Кольберга, *Вошун*, № 426, парал. текст з іншою мелодією (ритмічна схема однакова); під № 520 ті слова, що тут у віршах 3-6, вставлені в новітню пісню, - очевидно, часу повстання 1863 року, з маршовою мелодією, в „*Родисіє*“, його ж т. II, ст. 212, № 394, паралель до віршів 15-22 з іншою мелодією, а під № 110 варіант мелодії до іншої слов'янської теми (баллада про дівчину, забезену і спалену туркоземцями; ця баллада з мелодіями, подібними до поданої тут, розпросторена, як свідчить Кольберг на Подолі, і, як мені відомо, на Волині) Пор. з ритмічною схемою у Бігдая, № 209. Паралельні тексти без нот: Метлицький, 73 (до віршів 31-34); Гільдебрандт, *XVIII* (до в. в. 19-20 і 25-26), *XVI* (до в. в. 27-36 і 47-54), у Гільдебрандта обидві пісні з Кобринського пов. Тродненської цуд.; Головацький, II, ст. 328, № 453 (до в. в. 3-4) і ст. 328, № 450 (до в. в. 25-26); Гудинський, I, ст. 212, № 424 (до в. в. 31-35). Сахович. *Ліські крестовани с. Молодова Тродненської цуд. Кобринск. у. Живая старина*, 1890, II, ст. 144, № 20 (до в. в. 1-4). Довнар-Запольський. *Ліські пингукоть*, № 381. Гнатюк. *Коломийки*, № 7425 (до в. в. 25-26). Бессарада. *Мат. для этногр. Херсонської цуд.*, ст. 247 (до в. в. 20-26). Едлічки, II, № 2, строфи біть пор. в. в. 3-10 нашого текста; мелодія у Едлічки інша. - Паралель до в. в. 19-26 ще в *Тр. Общ. Угол. Вол.*, №№ 101 і 102, т. I. - *Трінтенко*, II, № 1449.

Ой зійди, зійди, зіронько вегірняя,

ой вийди, вийди, дівчинонько вірная!

- Не подоба зірці до місяця сходити,

не подоба дівці до козака виходити!

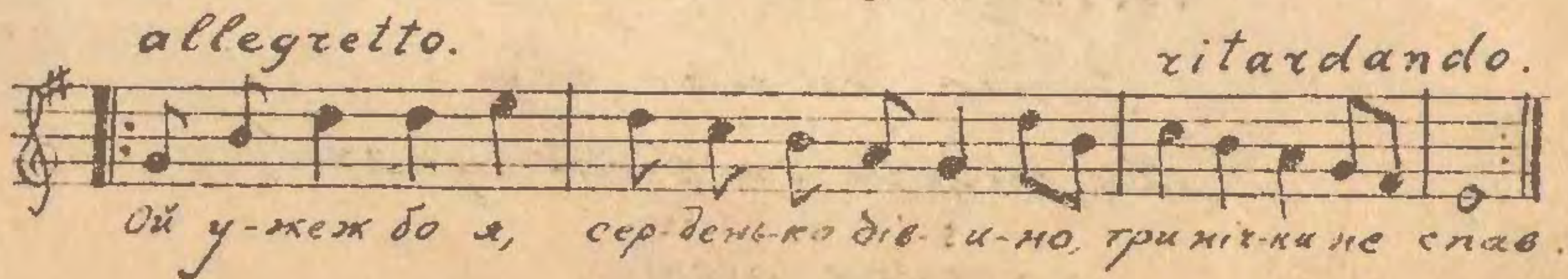
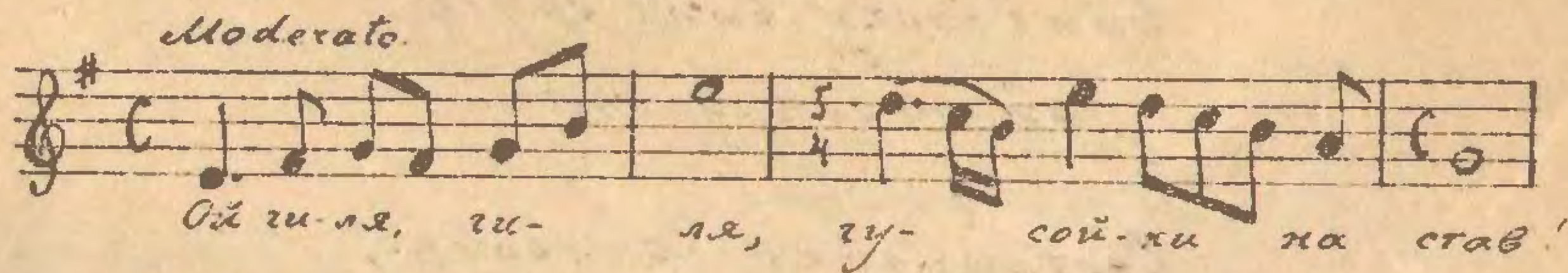
Зіронька зійшла - все поле освітила,

дівчина вишла - козака звеселила.

Параф. тексти: з іншими мелодіями - Андрій Маркович в „Зан. о Южній Русі“ Куліша, II, ст. 224; Коцінікєвхия, N 11; Лисенко, II, N 34; Бігдай, N N 255, 272; Хведорович, N 11; Конощенко, III, N 23; без нот - І. Франко, I, 46, N 5; Метл. 80-82; Чуб. I, ст. 76; ст. 231, N 466, ст. 253, N 493; Рокоссовська, 169; В. Даниловъ. Песни с. Андреевки Нижегородскаго у. Сборникъ Истор.-Филол. О-ва при Императорскомъ ун-в. Безбородко въ Нижнемъ, т. I, к., 1904, ст. 7-8; Гнідні, N N 941, 1005; Чуб. I, ст. 311, N 673, ст. 696, N 300, X.

З Колодяжного, Ковельського пов.

133.

Ой гилля, гилля,
гусойжи, на став!
Ой уже ж бо я,
серденко-дівчино, } 2.
три нітки не спав! }

Ой не спав, не спав,
не буду спати,
прошу ж тебе, } 2.
серденко-дівчино, }
повечерати!

-Я ж не топила
і не варила,
а вже ж тому } 2.
третя неділя, }
як говорила!

Я й не тесалася
і не вливалася...
-Ой ти ж мені, } 2.
серденко-дівчино, }
й так сподобалася!

Варіанти мелодії у Роздольського-Людкевича, МЛД 96: 299. Париз. текст
з іншою мелодією - Лисенко, IV хор., №6; без нот - Rakossonska, №13, ст. 189,
Милорадович. Нар. обр. и пієски Лубекск. у., ст. 98, №19.

134.

Andantino.

-Ой як було хорошеїко,
як рід зродом н'є:
ви-н'є тарку, ви-н'є другу,
тай по сестру шле.

Сеструнейко, голубойко,
тепер же нас дві...
Як підеш ти в сад туляти,
скажися мені.

Як будеш ти квітки рвати,
ізорви й мені,
як будеш ти вінки плести,
ісплети й мені.

Як будеш їх на Дунай нести,
пожеси й мого,
пусти його зеленого
на самеє дно.

А всі вінки поспливали,
тільки мій на дні,
а всі хлопці з війни прийшли,
лиш мій на війні.

Парал. тексти: з иншою мелодією - Колвег, Шеттінскіє, II, №80; без
конт. Гуд. I, №375, ст. 805. Руський варіант: Сборникъ русскихъ нар. пѣ-
сенъ, составленный М. Балакиревичемъ, №32 (мелодія там не має нічого
співного з цією: Кольдерговою).

135.

Lento.

Ти-хо, ти-хо Ду-най во-ду ке-се,
а ще тих-ше дів-ка ко-су те-ше,

ти-хо, ти-хо Ду-най во-ду ке-се
а ще тих-ше дів-ка ко-су те-ше.

Тихо, тихо Дунай воду несе, |
 а ще тихше дівка косу теше. |
 Теше, теше тай на Дунай несе. |
 - Уплинь, косо, уплинь за водою. |
 Уплинь, косо, уплинь за водою. |
 а я зараз услід за тобою. |

Припливемо к зеленому луку, |
 скажу тобі всю свою приугу. |

Над Дунаєм явір зеленейхий, |
 під явором коник воронейхий. |

Під явором коник воронейхий, |
 на конику козак молодейхий. |

Ой він сидить, у скрипочку грає, |
 струна струні стиха промовляє. |
 Нема краю тихому Дунаю. |
 нема впищу вдовиному сину. |

Парал. тексти: з іншими мелодіями - Тулак-Артемовський, №8;
 Кофевг, Вофуні, №344; Лисенко, III, №26; Ів. Колесса, ст. 293; без нот-
 Тільгебрандт, СЛХХХІ (з Берестейського пов.); Метл., 14; Тол. III, т. 1, ст. 178,
 №52; Довнар-Запольський, Муски пингуків, №№401, 453; Бессараба,
 Мат. для зпкор. Херс. губ., №№230, 231; Гнідич, №834; Губ., I, ст. 337, 342, 411.

136.

Adagio.

Ти я со-бі вчу-зі не ка-ли-на, чи я в свого батька не ди-ти-на?

144.

137. Lento.

Ой у по-м кур-но та дим-но, ой у по-м кур-но та

дим-но, за ту-ма-ном сві-ту не вид-но.

Ой там Роман во-ли

Ой у полі курно та димно, |
за туманом світу не видно.

Ой там Роман: воли пасе, |
а дівчина воду несе.

Став він її зупиняти, |
з відер воду виливати.

-Ой Романе, Романочку, |
пускай мене до доточки
В мене мати нерідная, |
головонька моя бідная.

Буде бити цей сварити, |
нема кому боронити.

-Ой не буде мати бити, |
коби знала говорити:

Налетіли гуси з броду, |
околотили в річці воду.
Ой там же я забарилась, |
поки вода встановилась.

Там я стала, постояла, |
поки вода кришталем стала.

Ларал. тексти: з иншими мелодіями - Тулак-Артемовський, №3;
 Колвета, Рокасіє, II, №103; Ув. Колесса, ст. 121; Коцюбенко, I, №26; Туш-
 ло, №5; без коя - показані у Ув. Колессі; крилатих - Васлав з Оверка,
 ст. 422, №294; Лукашевич. Малор. и сервокорусскія нар. думки и пьски,
 Петербуріъ, 1836, ст. 73, №10; Толовъ, III, т. 1, ст. 180, №54; Рудченко. Тумау-
 ки з нар. пьски. К., 1874, XXXIX; Добнар-Зипольський. Пьски пинчуковъ,
 №514; Хворницький, №101; Бессараба, Мат. для этногр. Херсонск. губ.,
 №236; Гнідик, №№688, 760; Мр. О-ва Узел. Волни, I, №104.

138.

Moderato.

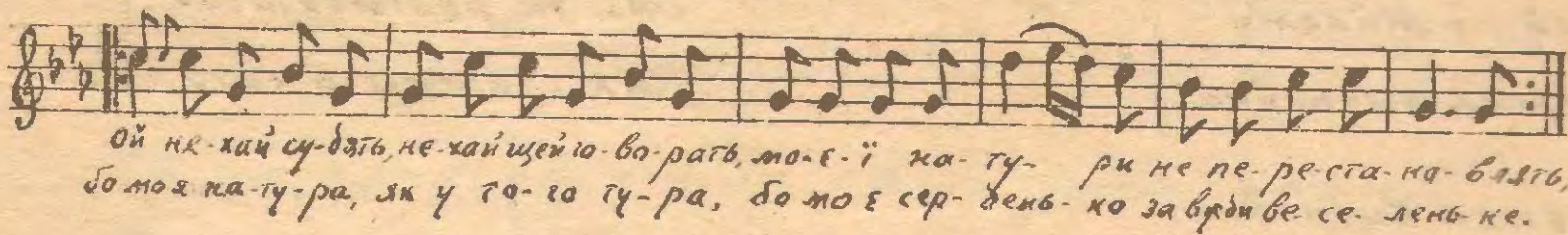
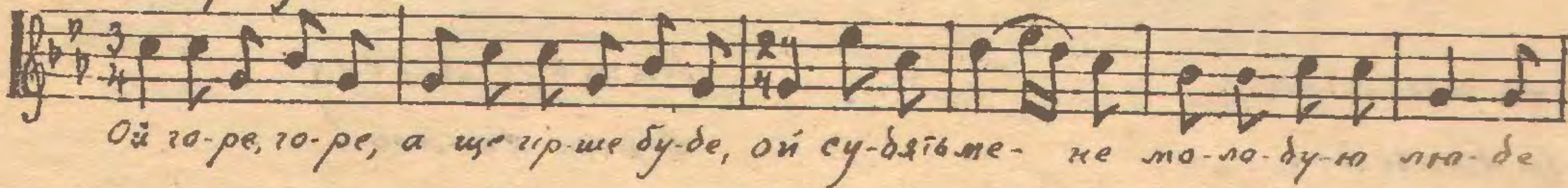
Коло млина, коло броду:|
 два голуби пили воду.
 Вони пили, дуркотили,|
 напившись, полетіли.
 Крилечками стрепенули,|
 про коханя спотянули.
 -Торе тому, хто кохає,|
 з стремех ніжок не виймає.
 Як приїхав під віконце, -|
 Добри-ветір! " - , Прощай, серце! "
 Торе зк тому, хто любиться,|
 як день, так ніч все журитьсья.
 -Ой високо сонце сходить, -|
 чогось мила ступна ходить.

Знати її по лугеньку, |
 що не спала всю ніченьку.
 Знати її по білому, |
 що журиться по милому.

Парал. тексти: з иншого мелодією - Лисенко, IX хор., № 8; Хведоро-
 вич, № 34; Без кот - Гуд, I, ст. 130, № 277; ст. 58, № 129; Добнар-Заполь-
 ський, Мени пинчуков, № 499.

139. Tempo giusto.

Ой горе, горе, а ще гірше буде,
 ой судять мене молодую люде.

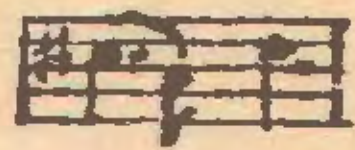
- Ой нехай судять, нехай ще і говорять,
 моєї натури не перестановлять.

Бо моя натура, як у того тура,^{*)}
 бо моє серденько завжди веселеньке.

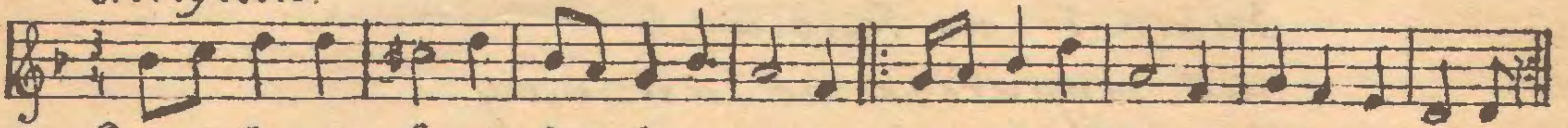
*) Вар. „од самого тура“

Вар. мелодії у Конощенко, I, № 18. Парал. тексти: з иншого мелодією -
 іbid., II, № 33; Без кот - Горонькі. Pieśni ludu i. we wsi Zaleszanskim
 Zł. Wiad., VIII, № 71.

Alliegretto.

Вже ве-тер, ве-тер, вже ве-то-ри-є, мо-є сер-денько все-се-лі-є.

Вже ветір, ветір,

вже веторіє,

мое серденько

все веселіє. } 2.

-Іди, мій милий,

іди, мій орле...

Нащо зійшлись ми? } 2.

На люте горе!

Сохце низейко,

ветір близейко,

мойму милому

стежка виднейка. } 2.

Нащо ж я тебе

вірне кохаю?

Ми ж розійдемося, } 2.

як стежки в гаю.

Стежка виднейка,

іти зблизейка,

пущу в садочок, - } 2.

не втує немька. }

.....
.....
.....
.....

Як упускала,

ручку стискала,

як випускала, } 2.

з жалю втлівала. }

-Є в мене жінка

цей діток двоє,

тільки не горкеться } 2.

серденько мое!

Парал. тексти з іншими мелодіями у Балліної, №40, Роздолського-Слодкевича, №545, і Конощенка, I, №56. У Конощенко текст дуже близький до нашого, тільки вірш шостискладовий. Вірша, якої тут бракує (свома, забута Лесею), у Конощенко зложена так:

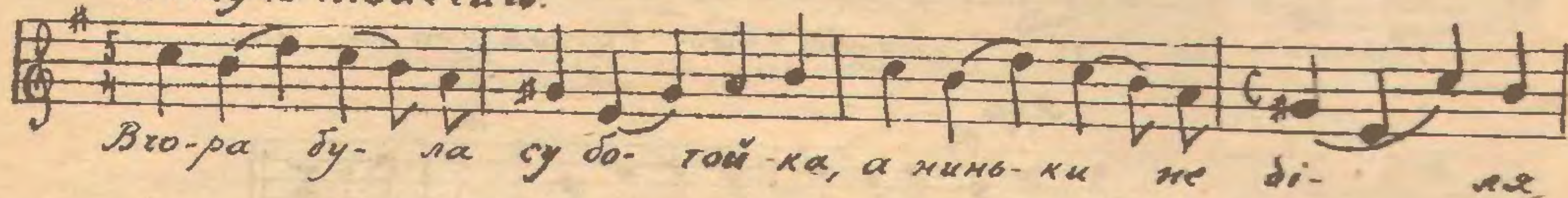

Ой серце-козаче,
хрещатий барвінку,
признайся по правді,
а ти маєш жінку.

Парал текстк без нот: Чудинський, V, ст. 45, №103; Милорадович.
Нар. обр. и пѣсни Лубенск. у., ст. 116, №16.

141.

Allegro moderato.

Втора була суботойка, а ниньти неділя,
хот у тебе, мій милейкий, соротка не біла?

- Ой як вона буде біла, - вже третя неділя.
Мати стара нездухава, сестра не хотіла.

- Передреду бистру річку, стану на пісочку.
ой виперу, витахаю милому соротку.

- Тоді тобі, моя мила, соротечки прати,
бери серпа, іди в поле пшеницейки жати.

- Не жкала з в свого батька, і в тебе не буду,
збудуй мені коршотойку, шинкувати буду.

- Бодай бо ти, моя мила, того не діждала,
ой щод моя господиня в шинку шинкувала.

Подібна ритмічна схема у Колоберга, Волун, №287 (там же під №387 варіант до 1 і 3 строф з мелодією, подібною до №89 нашого збірника) і у Лисенка, II, №37; здалека нагадує і №38 у Демущького.

142. (співають, звитайко, парубки, виїжджаючи на ніч пасти коні).

Adagio.
Solo

Горні го-гі, по-ра спа-ти, зав-тра ра-но

Хор

тре-ба вста-ти ко-ни-ко-ві об-рік да-ти

Горні гоги, пора спати,
завтра рано треба встати,
коникові обрік дати.

Коникові обрік дати, |
до дівчини поїхати.

Як приїхав під ворота, |
вийшла дівча краща злого.

Як приїхав під віконце, |
вийшла дівча-от як сонце.

Взяла коня за гмиздетку, |
а козака за ругетку.

Ведо коня у стаянку, |
а козака у світвольку.

Дала коню вівса-сіна, |
козакові меду-вина.

Самі сіла конець стола, |
до козака-аж ні слова.

-Того мила поспутніла,
чи жаль коню вівса-сіна,
чи козаку меду-вина?

- Не жаль коню вівса-сіна, |
ні козаку меду-вина,

тільки жаль жні молодості, |
що не живе по щирості.

Споріднена мел. Колоберга, Волун, №287. Старо-руські тексти з інших місць: і від. №№251, 252; Серкот. Л. Колесса, ст. 285, №31, I і II; Бессараба, Хурс., №№118 і 219; Метл., 74-76; Бол., III, т. 1, ст. 49; Гуд., V, ст. 47, 545.

Moderato

Ой том ко-но во-ди не п'єш, деєв до-ріж-ку чу єш,
 ой том, си-ну Ва-си-ли-но, вдо-ма не по-гу-єш!

Ой том, коню, води не п'єш? Деєв доріжкку чуєш?

Ой том, сиңу Василю, вдома не погуєш?

-Ой як мені, моя мати, вдома погувати?

Темна нічка, невидная, ніским розмовляти.

-Ой маєш ти, мій синокку, коня вороного,
 веди его до стаянки, говори до его.

-Ой що ж мені, моя мати, з конем за розмова,
 я до его цілу нічку, він мені ні слова.

Я дам коню в'язку сіна, він на сіні ляже,

ой він мені молодому правдоньки не скаже.

* *
 *

Ой на ставу, на ставотку качетка погує...

Не буде то, серце, в парі, душа моя чує.

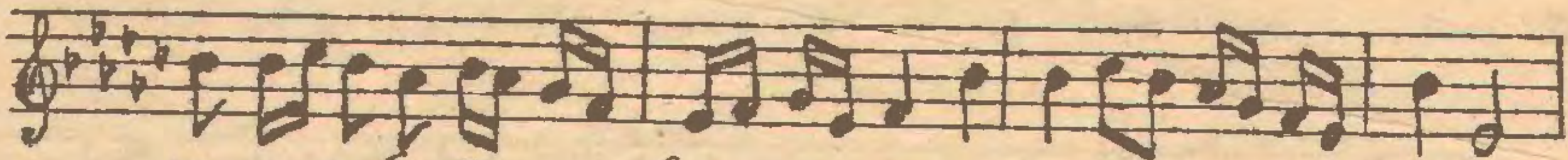
Не буде то, серце, в парі через воріжкеньки,
 через тії воріжкеньки, що живуть близенько.

Близька мелодія у Конощенка, I, №40. Паралелі з іншими мелодіями: Колберг, Волуні, №491, Конощенко, III, №15; без нот-Тільт-Брандт, XXXVII (з Кобринськ. п. Бродненськ. п.); Колберг, Волуні, №490; Докосзовська, 170, №9, 196, №34 (до 6-ї строфи); З.Д. Мат. етногр. з околиць Фіскова, №156; Шуле-виг, Тучульщина, III, ст. 158, №10; Губ., I, ст. 1193, №14.

Allegretto.

Дів-чи-ночка по гри-би хо-ди-ла в зе-ле-но-му

га-ю за-блуд-и-ла, в зе- ле- но-му га-ю за-блуд-и-ла.

Дівчиночка по гриби ходила,
в зеленому гаю заблудила.:

Заблудила під дуб зеленейший,
аж там стоїть козак молодейший.:

- Ой козаче, козаче- гультяю,
виведь мене на доріжкку з гаю,
бо далєбі дороги не знаю.

- Ой як би ти дороги не знала,
то б ти мене гультяєм не звала,
а обняла б тай поцілувала.

- Ліпше буду цілу ніж блудити,
а не дам ся з розуму зводити.:

x x
x

Ой у полі козак траву косить,
а дівчина дитинку виносить.:

- Ой на тобі, козаче, дитинку,
як не візьмеш, на тежі покину.:

-Дам я тобі половину овець,
лиш не кажи, що в йому отець.:

Дам я тобі корову й телятко,
годуї, годуї малое дитятко.:

-Не хоту я твого статку брати,
так и буду на тебе казати.:

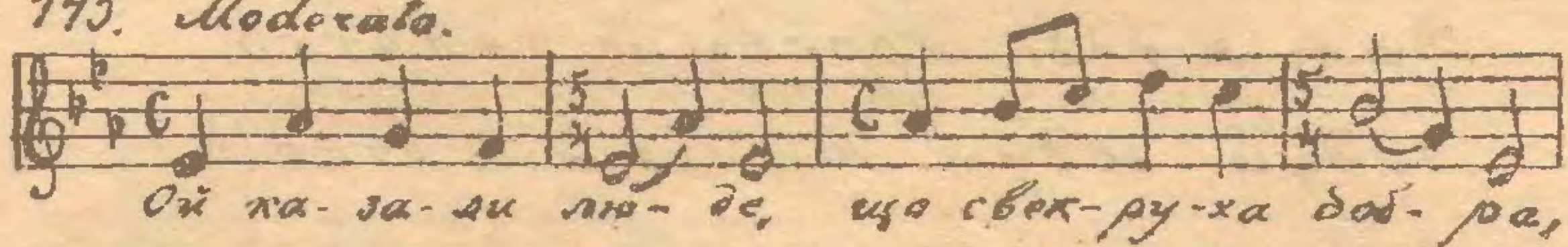
Ой у лісі козах листи пише,
ніженькою дитину колише.:

Люляй, люляй, мій махий синотку,
взяла мати остатню соротку.:

Люляй, люляй, ти, маленький враже,
за тобою вся худоба ляже!:

Варіанти мелодії у Лисенка, II, № 31, і у Сохальського, Малор. и Бѣлор. пѣсни, № 9. Зближені ритмічною будовою мелодії: 1) записана Янгучком в с. Корніці Кохстанківського повіту (пізніше) Холмської г. і видана в додатку до руського зжуркала „Гадуга“, 1885 року, різно: L'air en ciel. Choix de pièces pour le piano et pour le chant. Moscou chez L. Metzler, 1885, і 2) у Роздольського-Люджевича під № 535. Паралелі з іншими мелодіями у Ів. Колесси, ст. 137, Кольберга, Рокисіє, II, № 238 і Роздольського-Люджевича, № 529-531. Паралельні тексти без нот показані у Ів. Колесси, прикладом: Лукашевич, ст. 80, № 21; Гільтебрандт, IXXX, ст. 131 (з Берестейського пов., передрукований під № 613, ст. 346, № 617, ст. 307); стоту у Губ., I, № 673, ст. 346) і LXXXI (з Кобринського пов.); Губ. I, № 333, ст. 169; Тол., II, ст. 77, № 11 (і вид. ст. 429 № 569 - 8-й куплет нашого тексту окреме, як колотийка); Добнар-Запольський. Пѣсни пингучковѣ № 338; Бессараба, мат. для этногр. Херсонск. г., № 263; 264; Тідич, № 510, 790; 799.

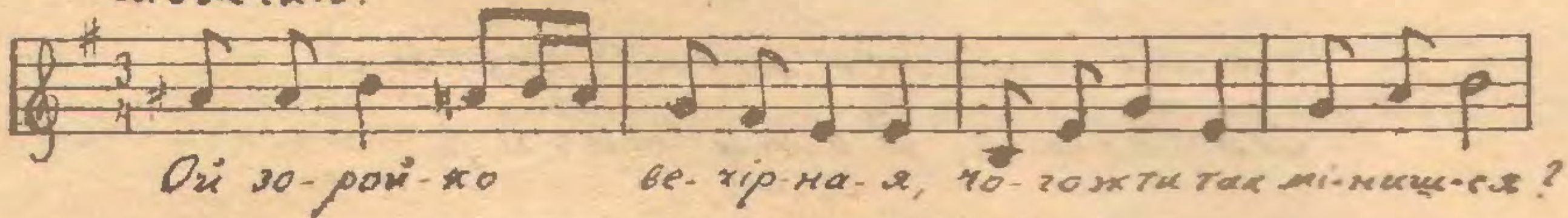
145. *Modesto.*

Ой казали люде, що свекруха добра,
що вона така, як мати рідная. |
Вона ж рано встала, а мене не будить,
підє до сусіди, щей мене осудить. |
- „Спить моя невістка, спить моя молода,
спить моя молода до сонечка схода. |
Як сонечко сходить, на межі зіходить,
то моя невістка з котори виходить. |
А я молодая те все розізнала,
пішла у садочок, сіла, заплакала. |
Загуб мій милейкий од кохика їдучи:
- „Ти зозулька кує з діброви летючи?“ |
- Не зозулька кує з діброви летючи,
то милая плаче, милейкого їдучи. |

Вар. мелодії у Лигука, Напівни нар. пісен, запис в с. Корниця Студлечкої
губ. Трудн этнограф. отдѣла Импер. общества любителей естествознанія, антрополо-
гій и этнографіи при Моск. универс. кн. XV, М., 1886, мелодія № 24 (слова польські,
зміст пісні німого спільного з нашою не має).

146.

Moderato.

Ой зоройко вечіркая,
того ж ти так мінишся?

- Виїзжаю, моя мила,
в далекую дорогу.

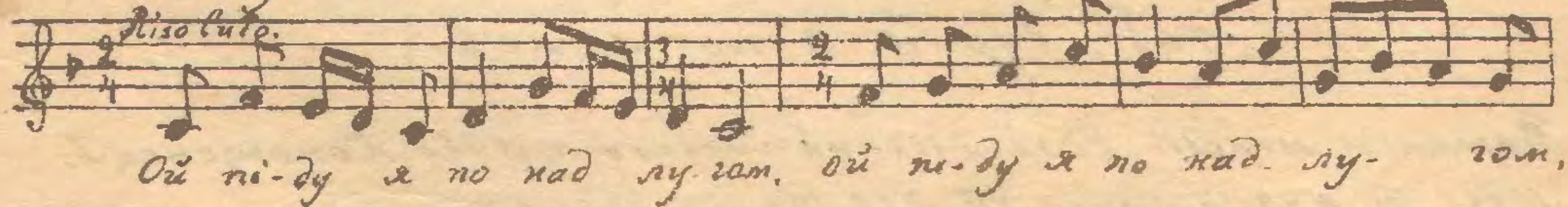
Ой куда ж ти, мій миленький,
та так вельми спішишся?

- Перехочуй, мій миленький,
стюю ніжку й я в дамці.

- Ой рад би я, моя мила,
не ідну ю ночувать,
тах боюся, моя мила,
щоб походу не втерять.

Повніший текст, з іншою мелодією, у Колбєрга, Рохисіє, II, № 109.

147.

Allegretto.

Ой піду я понад лугом,
там мій милий оре плугом.

155.

Тужа мила поганяє, |
мені серце утліває. |
Понесу я йому їсти, |
чи не скаже мені сісти. |
Понесу я йому пити, |
чи не стане говорити. |
Він наївся цей напився: |
тай по ріллі покотився. |
-Того лежиш, том не ореш, |
том до мене не говориш? |
-Ой я лежу тай думало, |
що рудую шкінку маю. |
-Який тобі дідько ви нех, |
що ти гарний, торнобрий, |
а я руда вродилася, |
торкзвоту судилася. |
Сватав мене вденб, не вночі, |
не вилізли тобі очі, |
сватав мене в білу дмижу, |
ізобравши всю родину. |
Всій родині сподобалася, |
тобі, дурню, я попалася. |

Варіанти мелодії: Роздольський-Людкевич, №382; Конощенко, I,
№11; III, №49; Лисенко, III, №38. Парал. тексти: з іншою мелодією -
Бігдай, №464; без нот: Метл., 57; Чуд., I, ст. 199, №402; ст. 604, №205;
в фельетоні газети „Заря“ (русська, виходила в Києві), 1885р., №5-пере-
друкований в „Розвідках Драгоманова про укр. нар. словесність,”
II, ст. 184; Рохословська, 198; 2.2, Мат. етн. з колекції Ріскова, №297. М. Сако-
вич. Півни кр. с. Молодова Кобр. у. Жива старина, 1890, II, ст. 141, №9;
Добнар-Запольський. Півни пинчукові, №487; Яворницький, №№

344; 345; Бессараба, Мат. для згмор. Свідлецької цд., стор. 105. Уого ж
 Мат. для згм. Херс. цд., ММ 322; 323; Тніди, № 667. - Близький текст
 з иншою мелодією: А. Роговскі. Беларускі. песеннік. Вільня,
 1911, № 7.

148.

Andante.

Ой у по-лі дві та-по-лі, на них ві-тер не по-хи-ту-є,
 й а в ко-за-ка дві дів-чи-ни, од-на дру-гу пе-ре-пи-ту-є

Ой у полі дві тополі,
 на них вітер не похитує,
 й а в козака дві дівчини, } 2.
 одна другу перепитує:

- Товаришко, голубочко,
 ти була ти та на улиці?
 Ти бачила, ти виділа
 козаченька жениха мого? } 2.

- Ой бачила, ой виділа,
 та щей трошки тай постояла,
 а він зітхав, мене картав:
 „Том так довго не виходила?“ } 2.

Вар мелодії у Конощенка, I, № 54. Парал. тексти: з иншою мел. у
 Балліжой, № 30, без нот. - Цд., I, ст. 78, № 165, Милорадович, ст. 117, № 19; Нович-
 кий в Сб. Херск. Уст.-Фил. О-ва, т. II, ст. 145 (з Мариупольського повіту).

149. *Moderato.*

Горноморець, моя мати, горноморець,
вивів мене досу на морозець.

Ой став вітер дуйнесенький повівати,
ой став мене горноморець намовляти.

-Ходи, ходи, дівчинонько, ходи з нами,
дамо тобі сермяжину із стрічками,
дамо тобі щей віножок із квітками,
дамо тобі черевички з підківками.

Дурна була, моя мамцю, послухала,
сіла з горноморцем, поїхала.

Я ж думала, моя мамцю, панувати,
а тепера довелось горувати.

Повніший текст і подібна мелодія в *Mat. etn. z okolic Pliskova*.
Паралелі без ног: Метя, 237, Гуд, I, ст. 70, №151, ст. 339, №664.

150.

Adagio.

За го-ро-ю кре-мя-но-ю, за го-ро-ю
кре-мя-но-ю рос-те жи-то зло-бо-до-ю.

За горою крем'яною:

росте жито з лободою.

Там Мар'яна жито жала,:

в правій руці серп держала.

В правій руці серп держала,:

а лівою жменю брала.

Там Іванко коном грає,:

на Мар'яну поглядає.

-Бодай тебе сам Бог скарив,:

як ти мені вінця зламав.

-Не я ж тобі вінця збавив,:

а збавила темна нічка,

а збавила темна нічка,:

солодка з горілошка.

Солодка з горілошка, -:

Вже ж Мар'яна не дівошка.

Вже ж Мар'яні не чуляти,:

треба дитя колихати.

Далекий вар. мелодії у Балліної, №35; парал. текст з іншого мел.
у Кокоценька, II, №70.

Andante.

Ма ту-ман я-ром, ту-ман я-ром, ту-ман ка-га-єть-ся,

ту-ман ка-га-єть-ся.

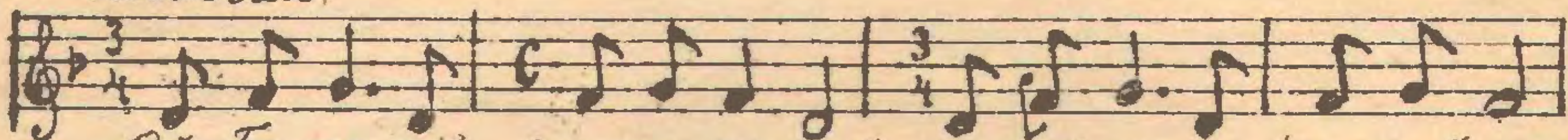
Ма туман яром, туман яром, | : туман кагається, |
 ой тую ж бо я через люде, - | : вражий син сміється. |
 -Ма тому, дівко, жита не жала? | : - В хедузі лежала. |
 -Ма тому, дівко, скопи талії? | : - Бо тісно в'язала. |
 -Ма тому, дівко, копи низькі? | : - Бо в долині клала. |
 -Ма тому, дівко, хата не біла? | : - Видно, дубова. |
 -Ма тому дівка затіж не вийшла? | : - Видно, убога. |
 Ой хога ж бо я убога, | : Возьмуть мене люде, |
 а вже ж тобі, вражий козате, | : пароньки не буде. |
 Там за селом, там за селом | : цигане стозли, |
 поміж тими та циганами | : циганка воріжка, |
 а до теї та циганотки | : бита доріжка. |
 Ой до теї циганотки | : дівчина ходила, |
 вона ж тую циганотку | : вірнейко просила. |
 -Ой циганотко-воріжейко, | : в'тини того волю, |
 істаруй того козатейка, | : хай гине за мною. |
 Істаруй йому руки й ноги | : цей харні очі, |
 щоб не ходив до иншої | : темнейкої ночі. |
 Ой циганотка-воріжейка | : волейку вволила, |
 та урізала русої хоси, | : казака підкурила. |

Варіант мелодії: Колвег, *Woluzi*, № 57. Інша мелодія в варіантах: А. Маркович в *Зап. о Южной Руси Хуліша*, № 24; Бубежб, *С. у. п.*, СПб., 1870, вып. 2, № 1, і, 100 н. у. п., № 21; Лисенко, II, № 19; VIII зор., № 7; Соколовський, *Русская нар. музыка*, ст. 163. Парал. текст без нот: Метл., 87, 88; Тільтедрахт, *XLV* (Кобрихськ. п.), *CLXXXIII* (Берестейського п.). 2. 2. *Mat. стп. 2 ок. Пліскова*, № 168; Яворницький, № 273; *Гуд.*, I, 418, № 806.

152.

Moderato

Ой Боже мій ми-лос-ти-вий, я-кий же я дур-ний став,

сво-я жін-ка як ка-ли-на, й агу-жу-ю лю-бить став.

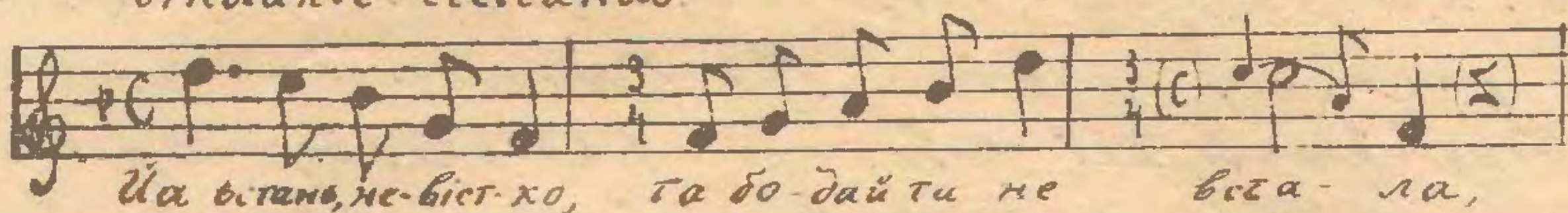
Ой Боже мій милостивий,
який же я дурний став,
своя жінка, як калина,
й агужую людить став.

Ой піду я в темний ліс,
нехай мене звір іззість!
В темнім лісі звірі грають,
вони мене не займають.

Ой піду я понад море,
нехай мене риба ззість!
Щука-риба в морі грає,
вона мене не займає.

Вар. мелодії і текста (II строфи) - Колвег, *Сметськіе*, II, № 18;
парал. текст. без нот - *Гуд.*, I, № 700, ст. 357.

Andante recitando

Ї а встань, не-віст-ко, та бо-дай ти не встала,

по дій ко-ро-ви, що від бать-ка на-гна-ла.

Ї а встань, невістко,
та бодай ти не встала!
Подій корові,
що від батька нагнала!

- Нех ті постоять,
що від батька нагнала,
я ті подою,
що у свекра застала.

- Ой цить, невістко,
та не роспускай зуди,
візьму коцюбу,
повибераю й зуди!

- Іти ти, невістко,
сьогодня приведяна,
що вже третій день,
як хата не метяна?

А я молода
та стала хату мести,
свекруха каже
обідать в поле нести

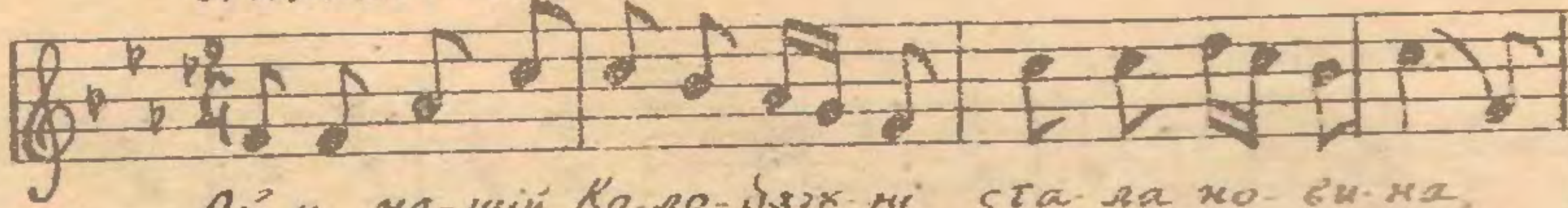
Що я питаю:
„А де ж той плужок оре?“
А вона каже:
„Нех тебе колька коле“

А я молода
уміла відповісти:
„Нех того коле,
кому понесу істи.“

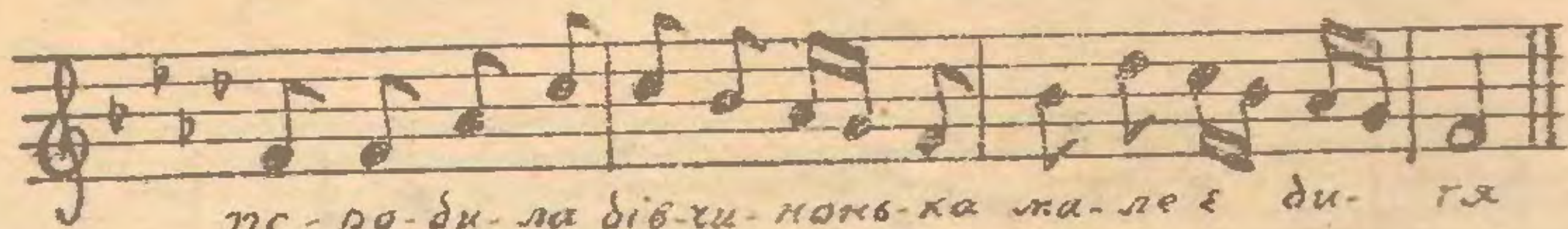
Не молодого,
що воли поганяє,
тільки старого,
що плужка підймає.“

154.

Andantino.

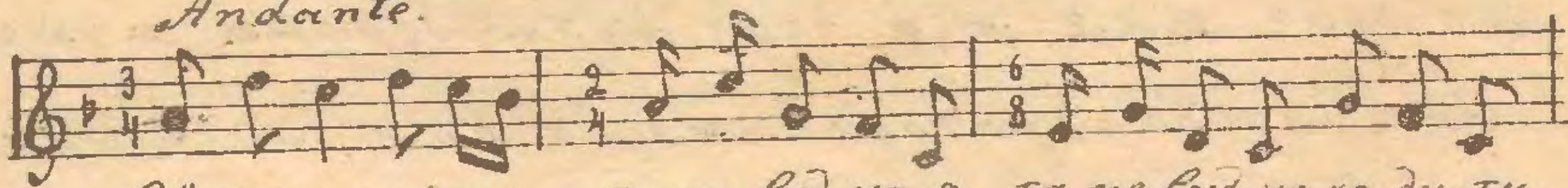
Ой у на-шій Ко-ло-дязь-ні ста-ла ко-ви-на,

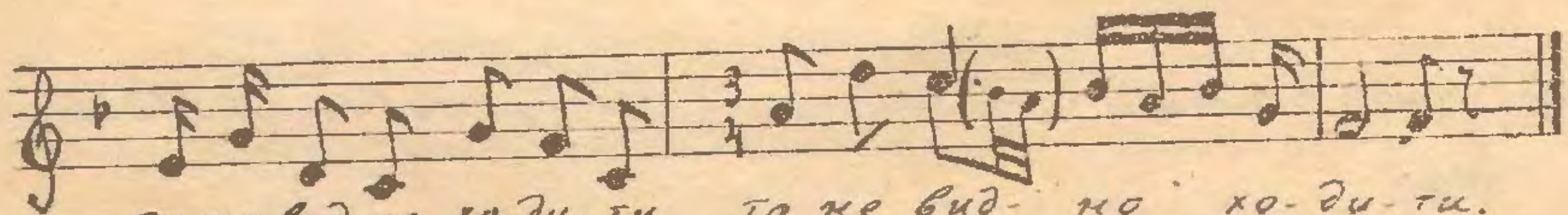
пе-ро-ди-ла дів-чи-нок-ка ма-леє ди-тя

Студія про цю пісню з указанням західно-славянських варіантів у Добкар-Запольського, Пльски пинтуковъ, ст. 178; далі. Тексти з іншими мелодіями: Бігдай, №476; Кожоженко, II, №91; Безкот: Головацький, III, т. 1, ст. 26, №15; Якошевська, №35, ст. 182; Омелвченко. Малор. п., собр. вг окр. г. Павловска, в. II, №XII, ст. 8; Милорадович, ст. 120, №24; Новичукій в Со. Харк. Ист.-Фил. О. ва, т. VI, ст. 153; Добкар. Запольський, №498; Тріхтенко, III, №533 (там показані і інші паралелі); Тнідик, №968; Чуб., I, 890, №461.

155.

Andante.

Ой тем-на кіт-ка та не вид-на-я, та не вид-но хо-ди-ти,

та не вид-но хо-ди-ти, та не вид-но хо-ди-ти.

Ой темна кітка, та не видная,
та не видно ходити. (3).

Ой хорошая та дівчинойка,
та не велять любити (3).

156.

Andantino.

Пі-ють пів-кі, пі-ють дру-гі, а я вкорш-мі п'ю,

пі-ють тре-ті цей чет-вер-ті, а до до-му йду

Піють півкі, піють друзі, а я в коршмі п'ю,
 піють треті цей четверті, а до дому йду.
 Піють треті цей четверті, а до дому йду,
 зустрігала діверотка в вишневім саду.
 -Ой братова-братовенька, братова моя,
 виготовив невірний друг на вас нагая.
 -Діверотку, мій братітку, прошу ж я тебе,
 як буде тня мій друг бити, бороди мене.
 -Ой братова-братовенька, я вам догожу,
 як буде вас мій брат бити, а цей подержу.

Парал. текст з иншого мелодією: Kolberg, Motun, N 370 Безкоп-Гуд. Кст. 1095.

157.

Andante.

piu mosso.

Ой Так-ну-сю, мо-я ду-сю, тем-на ніт-ка не вид на-я, а йти му-сю

158.

Moderato.

Ти ка-ли-но ду-бо-ва-я, деж ти зи-му зи-му-ва-ла?

З Любомира, Володимирського пов.

159.

Lento.

Ой ³чи ³був ти, си-вий ор-ле, в мо-їй сто-ро-ні?

Ой чи тужит мо-я ми ла те-пер по ме-ні?

Ой чи^{*)} був ти, сивий орле,
в моїй стороні?

Ой чи тужит моя мила
тепер по мені?

Тужит вона, тужит вона,
на ліжку лежить,
а правою ругенькою
за серце держит.

А лівою ругенькою
підпирається,
вона ж свого миленького
сподівається.

Ой прилетів сивий орел
тай сів на тину:
- Скажу тобі, гужка мила,
таку новину.

^{*)} чи

Прикіс тоді, гурка мила,
од милого вість,
що твій милий з війська іде,
буде в тебе гість.

Ой устала миленькая,
як не лежала,
слуги свої вірненські
порозбужала.

- Уставайте, вірні слуги,
запаліть свічі,
нехай же я миленького
зобачу в вічі.

- Ой того ж ти, мій миленький,
на лижку змарнів?

- Я без тебе, моя мила,
світа не видів.

- Ой того ж ти, моя мила,
на лижку спала?

- За тобою, мій миленький,
ночей не спала.

Варіанти мелодії: Хоцінінський, ММ 13: 14; Я. Сокальський. Малор. и
българ. нѣски, № 24; Колвек, Волуні, № 229. Парал. тексти з иншими
мелодіями: Колвек, Фокусіє, II, № 193; Волуні, № 228; Конощенко,
I, № 5; без нот: Метлинський, 242; Тільтебрандт, VIII (з Кобрин-
ського пов.); Легота Фаулі, I, ст. 164, № IV; Губ., I, № 133, ст. 60, № 1003,
ст. 1002; Головацький, III, т. 1, ст. 306, № 25; Купчанка, Тівени Буко-
винського народа, № 265; Ппр. О-ва Усел. Волини, I, № 151.

160.

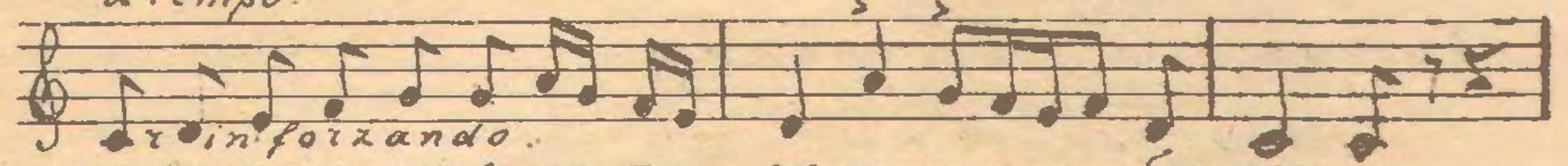
Moderato.

Ма-ти мо-я, ма-ту-сень-ко, рід-на мо-я ма-ти,

all.

allegro.

на-вчи ме-не, мо-я ма-ти, як не лю-ба зва-ти.

Мати моя, матусенько,
 рідна моя мати,
 навчи мене, моя мати,
 як келюба звати.

-Ой сядь, ой сядь, моя доню,
 гей там поза столом,
 назви свого келюбокька
 сивеньким соколом.

-Ліпше мені, моя мати,
 гіркий полиць їсти,
 ніж край того келюбокька
 поза столом сісти.

Легше мені, моя мати,
 каміня здійняти,
 а ніж того келюбокька
 соколом назвати.

Легче мені, моя мати,
 Бистрий дучкай брести,
 ніж на того, нелюбонька
 отеньками звести.

Бистру річку переплину,
 сяду, одпочину;
 з невірною дружиною
 без пори загину.

Паралелі: з іншою мелодією - Лисенко, VII, № 8; без нот - Меглинський, ст. 259; в оповіданні Ганни Карвінок „Перемога“ (ст. 232 по виданню її оповідань 1902 року, Київ).

161.

Moderato

The image shows two staves of musical notation in G major, 2/4 time. The first staff is the vocal line, and the second is the piano accompaniment. The lyrics are written below the notes.

Ой ле-ті-ли жу-ра-влі сі-ли собі на ріл-лі,
 ой ле-ті-ли, го-во-ри-ли, ког-ра ріл-ля ліп-ша-я

Ой летіли журавлі,
 сіли собі на ріллі.
 Ой летіли, говорили,
 когря рілля ліпша.

Парал. тексти: з іншими мелодіями - Колвета, Шейтськіє, II, № 106; Бідай, № 197; Сохальський, Мал и бъл. п.; № 8; Конощенко, II, № 77. Без нот - Голов., III, т. 1, ст. 140, № 9; Омельченко, Мал. п., собр. вь окр. г. Павловска, I, № XXXIII; Колвета, Русіє, II, № 360; Трінченко, № 667; Тні-дич, № № 543, 833, 870.

Andantino.

Ой ко-либ я зна-ла, що бу-ду вме-рати, тоб со-

бі ка-за-ла тру-ну збу-ду-ва-ти

Ой коли б я знала, що буду вмерати,
то б собі казала труну збудувати.
Ой стояла труна двайцять штири роки,
на двайцять п'ятому стала говорити.
На двайцять п'ятому стала промовляти:
Ой доки ж я буду порожня стояти?
А я молоденька тай стала гадати,
ой кого ж я маю в труні поховати.
Поховала б мужа, - та жаль мені дуже,
сховала б дитину, - дитина маленька,
сховала б дитину, - дитина маленька,
лягла б сама в труну, - сама молоденька.

Варіанти мелодії у Лисенка, II, №13, і Конощенко, I, №4. Ритм-схема у Лис., II, №12, і III хор. №8 (пор. з першою половиною нашої мелодії) і Колбєрга, Шевтськіє, II, №36. Парал. тексти без нот-губ., III, №65 (веснянка!); Добнар-Запольський, Мѣсни пинчуків, №485; Грінченко, III, №664.

Allegretto

З'їз-див я хо-ни-ка, з'їз-див я дру-го-го, ска-жи, сер-це, прав-ду

ти бу-де що зто-го, ти бу-де що зто-го, а ти ні, не су-ши сер-денька

ти ме-ні.

З'їздив я коника, з'їздив я й другого,
скажи, серце, правду, ти буде що з того,
ти буде що з того, а ти ні,
не суши серденька ти мені. } 2.

Я ж тобі казала і твоєму роду:
не їзди до мене, не роби заходу,
ой бо я роду бідного,
не маю посагу жадного. } 2.

-Бачить тес Господь з високого неба,
що мені посагу не конечне треба:
ти ж мені посаг сама, } 2.
як на небі зора яска. }

^{x)} В моїх чернетках не заготовано, з яких саме сел пісні, уміщені тут під №№ 163-166; з певністю можна становити, що вони - з Миропілля (Волинського), Колодяжного або Любомля.

Ой тепер ти кажеш, що я зора ясна,
а потім ти скажеш: „долейко нещасна!“

Хоч ти не скажеш, то мати:

„Було убогої не брати“.

Хоч мати не скаже, то сестра:

„Небагацько ж ти нам прихесла!“

Ой іще не всніє тила захоріти,
вже стане милейкий рутеньки зносити:

„Забери, Боже, першую,
а я собі візьму иншу!“ } 2.

- Скарай мене, Боже, на душі й на тілі,
скоро я подумаю о такому ділі:

Скарай мене, Боже, на душі,
скоро я подумаю о инші. } 2.

Ой дай же нам, Боже, на рюшничку стати,
годі не розлучить ні отець, ні мати,

а ні чужая чужина,

коли судилася дружина. } 2.

Паралелі з близькими мелодіями: Колберг, *Нотуні*, №227;
Янчук, *Бѣлор. пѣски мінскай г.*, №36 потного додатку; Бігдан,
№440; Ямучський, №118; з віддаленими: Колберг, *Рієсні в.*
ди з Rodova Rosujskiego, *Звіст wiadomości do antropologii*
крајовеј, III, 1888р., №13; Ів. Колесса, ст. 162 (гармонізоване
Ф. Колессою в „*Нашій Думі*“; II, №22); у Роздольського-Люд-
кевича під №№ 258; 259 варіанти мелодії до инших слів;
пар. тексти без нот: Мотлихський, 45-48; 55 (с. 55 друків).

Гільтебрахт, СХХІІ (Кобричск. пов.), Гуд. V, ст. 72, №154 (Миргородського пов.), ст. 116, №252; Тол. II, ст. 706, №10, ст. 776, №129; Житецький, Очеркъ звук. ист. малор. нар., ст. 302 (Радимського пов. на Підляссі); Г. Д., Mat. etn. зок. Ріскова, №178; Бессараба, Свдл., ст. 94, Херс., ст. 221. Пор. Де-Волланъ, ст. 63 і 64.

164. *Lento.*

Сивий коню, сивий, зо-ло-та-я гри-ва, за-не-си мня, сивий коню,

там, де моя мила.

Сивий коню, сивий,
Золотая грива,
занеси мня, сивий коню,
там, де моя мила.

Прийдеш. під ворота,
стукни копитами,
чи не вийде моя мила
з торними бровами.

Ой не вийшла мила,
вийшла її мати:
„Коли хочеш зятем бути,
то прошу до хати.“

Варіант мелодії: Лисенко, VII, №22. Парал. тексти з иншими мелодіями: П. Сокальський, Мал. и бълор. пѣски, №21, Роздольський-Людкевич, №322; без нот- Гільтебрахт, СХХХІІІ, ст. 135 (до 1-ї строфи, Берестейською пов.), ССХХХІ (Кобр. п.), Гуд. V, ст. 203, №411, В. Тол. I, ст. 254, III, т. 1, №306, №24 (до 1-ї строфи), ст. 329, №57.

Moderato.

Ой підубо я вліси, лісочки, там процвітають різні цвіточки,
там я ходила і говорила: суди мні, Боже, кого любувала!

Ой підубо я вліси-лісочки,
там процвітають різні цвіточки.
Там я ходила і говорила:
„Суди мні, Боже, кого любила!“
Ой підубо я вліси буйки,
прийдуть до мене часи трудки.
-Ой ти, дівчино, мисляти блудни,
сама не знави, кого ти любиш.
-Ой знаю, знаю, кого кохало,
тільки не знаю, з ким жити маю.

Парал. текст з подібною ж мелодією: Kolberg. Chełmskie,
II, №13, з приміткою редактора видання Конєрніцького: „Senty-
mentalność, styl i wygazy tej pieśni świadczą przeciwnie
jej pochodzenia ludowego“; Wołyn, №№226; без нот: Тілів.
тебрандт, СХХІХ (Берестейськ. пов.); Гуд., I, 374, №729; Тол., I, 347.

Tempo giusto.

Ви-йду на по-ле, гял-ну на мо-ре, са та ж а ба-чу, що мені го-ре.
Са-та ж а зна-ю, го-го я пла-чу, що я ми-ло-го ні-гди не ба-чу.

Вийду на поле, гляну на море,
сама ж а багу, що мені горе.
Сама ж а знаю, того я плачу,
що я милого нігди не багу
Кого я люблю, той за плечима,
кого не знаю, - перед огима.
Ой Боже, Боже, за що так тугиш?
Дав ся пізнати, - гому не злучиш?

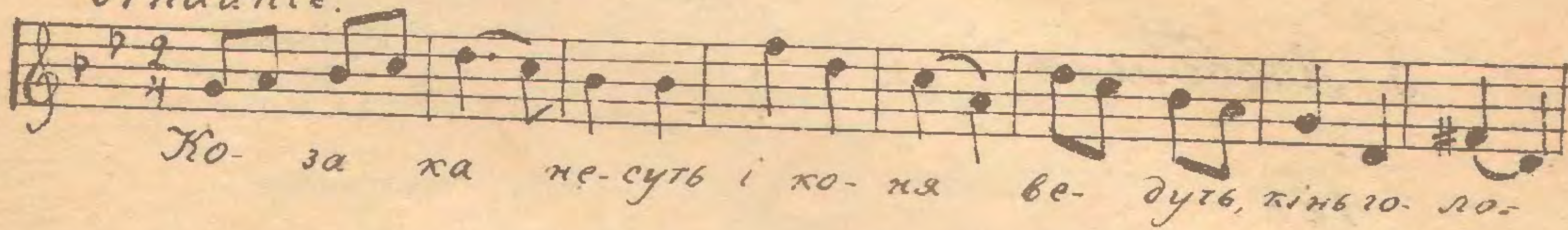
Близька мелодія: Остапович, II, №3. мелодії зоднакового рит-
мічного будовою - Біздай, №441; Малашкін, №32. Парал. гежси
без нот: Губ. I, №495, ст. 251, №528, ст. 268, №696, ст. 356, №707, ст. 360;
Милорадович в Сб. Харк. кст. фил. О-ва, I, ст. 112, №7.

З Гадячого.

167.

Andante.

Козака несуть і коня ведуть,
кінь головошку клонить, |
А за ним, за ним його дівчина,
білі рученьки ломить. :|
Ой лопи, лопи білі рученьки
до єдиного пальця, :|
а не знайдеш ти, та дівчинонько,
над козака коханця. :|

Повніший текст у Лисенка, І. МЗТ, Д; мелодія там майже ідентична, але одмінні гадяцького варіанта дають відтінок експресії, який, здавалося б, варто заховати.

Пісні жартовні.

З Любомля.

168.

Andantino.

За-ху-рив-ся щи-гол, мис-ля-ге ду-ма-є, сам не хо-те всві-ті жи-ти,

же-хи-ти-ся ма-є, а взяв со-бі си-ни-цю, го-ро-д'є-ву сес-три-цю,

гар-ну-ю, пре-крас-ну-ю, хо-ро-шу-ю пти-цю, зго-ло-сив, за-про-сив

пта-ши-ні цо-ма-ди, со-ко-ла до сто-ла по-са-див до ра-ди

щи-гол стро-їть не по про-сту, сам пак о-рел за ста-рос-ту,

гол, со-я до по-ко-я за па-ні сва-ху.

Зажурився щигол, мисляче думає,
сам не хоче в світі жити, жєнитися має.
А взяв собі синицю, гороб'єву сестрицю,
гарну, прекрасну, хорошу птицю.
Зголосив, запросив пташкині громади,
сокола до стола посадив до ради.
Щигол строїть не по просту, -
сам так орел за старосту,
гоп, соя, до покоя,
за пані сваху.

Збираються збори в хаті на помості,
і дружєтки, і світилки - весільні гості.
Зозуленька і тегітки, синичині тітотки,
всі ж воки приданками, несуть подарочки.
Журавлі на кулі сватами засіли,
а шпаки і кулики за бозре сіли.
Сова їде каритою,
каня їде піхотою,
шпак скаче, худи баче,
усі за гостей.

А вороки-жони коровай місили,
а сороки білобокі шишечки ліпили,
городьки-молодці для сестриці-сикниці
мед-вино доношають, ставлять на стільниці.
Загуб бас, таламбас, скрипочки заграли,
і старе, і молоде-танця битинали,
зозуленьку взяв держачик,
пані чашлю взяв бугайчик,
гол, скоки! руки в боки,
гуляй, веселись!

Де не взявся шуляк, з-під неба, з-під хмари,
ухопив він сикниченьку з коханої пари!
Ой ратуйте сикницю, городьєву сестрицю,
гарну, прекрасну, хорошу птицю!
І гукав, і шукав щигол нещасливий,
не знайшов, та й пішов. — Боже милостивий!
Заходився, одружився,
на весілля утратився,
ой-гох, доля моя,
дружкини ж неча!

Від Л. У. записано 1-й куплет, останні ж подала О. Птілка. — Пісня
пішла від лужицьких сербів; оригінал зложив у 18 віці один рів-
них із Православ (Adolf Czechu. Svätba u Lujickych Srbu. в
Praze, 1893. Праці Квас). Українські варіанти: з іншими мелоді-
ями — Записки Юго-Западного отд. Импер. Русск. Геогр. Общ., т. I,
К., 1874, ст. 22 кожного додатку (від кобзаря Остапа Вергаса); Ми-

сенка, VII, № 42; Роздольський-Людкевич, № 1325; А. Кошиц, 38. у.
 пісень для хору, К., 1912р., II, № 10; без нот - Wasław z Oleska, ст. 476,
 № 6; Головацький, II, ст. 550, № 4; III, т. 1, ст. 496, № 2; Гуд., I, ст. 1124, № 6
 (пер. ст. 1144-1145, № № 131: 132); Вхукезунські. Zapiski etnograficzne
 z Polesia Wołyńskiego. Zv. Wiadomości do anty. kr., XII, str. 110, № 6;
 В. Храмевиць. Шутотная нар. прѣсня, Кіевская Старина, 1894,
 VII, ст. 111-115; Яворницький, № № 807-808. Початок 3-го куплета
 див. оповідання Тенни Барвінок „Сирітський жаль“ (стар.
 47 по виданню її оповідань 1902 року, Київ).

169.

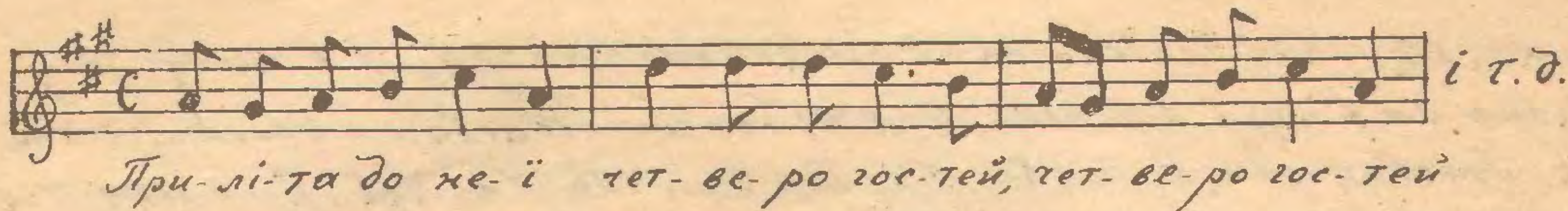
Allegro moderato.

Пе-ре-пе-ли-тень-ка по-во-ді-ла, пі-ти за-між
 за-хо-ті-ла, не мог-ла зва-жи-ти, за ко-то-
 ро-го ви-йти, та-ка бар-зе лад-на.

I. Перелелитенка повдовіла,
 піти заміж захотіла,
 не могла зважити,
 за якогого вийти,
 така барзе ладна.

II. Приліта до неї четверо гостей,
 четверо гостей у старости:
 пани щур, жайворонок,
 щей воловее очко,
 щей чубатий одудець.

III. Перепеличенька тее вчула,
 кватирочку одсунула.
 - Не тра таких панів,
 таких барзе вельможних,
 бо не моя ізможність.^{x)}

IV. Перепеличенька повдовіла і т.д., як I строфа.

V. Приліта до неї щигол спишна,
 перепеличенька к йому вийшла.
 - Ти пани, ти багатий,
 ти звик, ти звик довго спати
 а ні ввіщо не дбати.^{x)}

VI. Перепеличенька повдовіла і т.д.

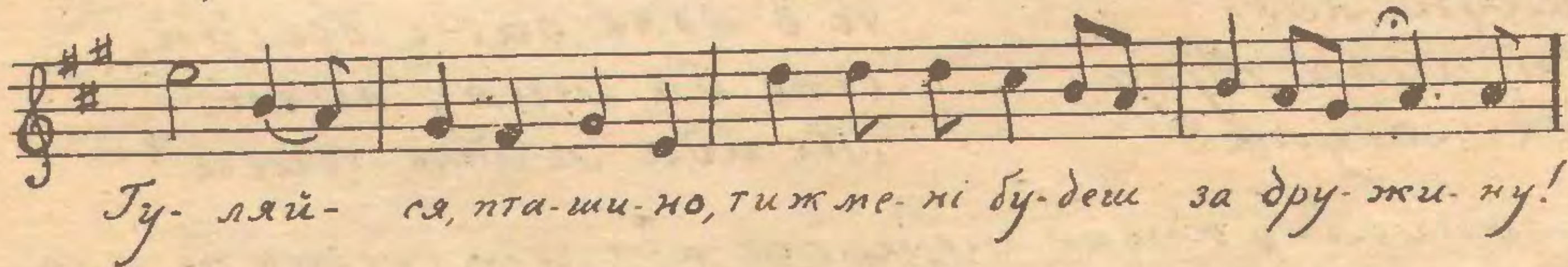
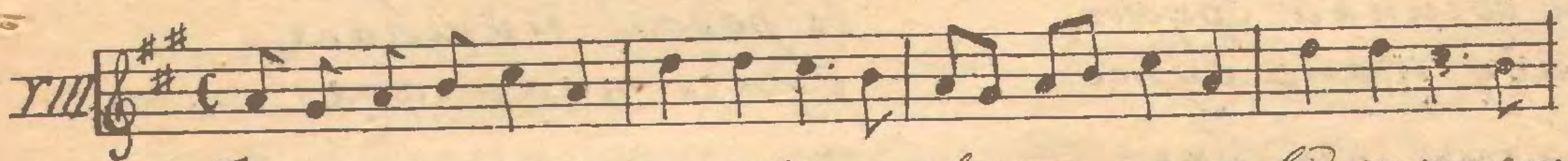
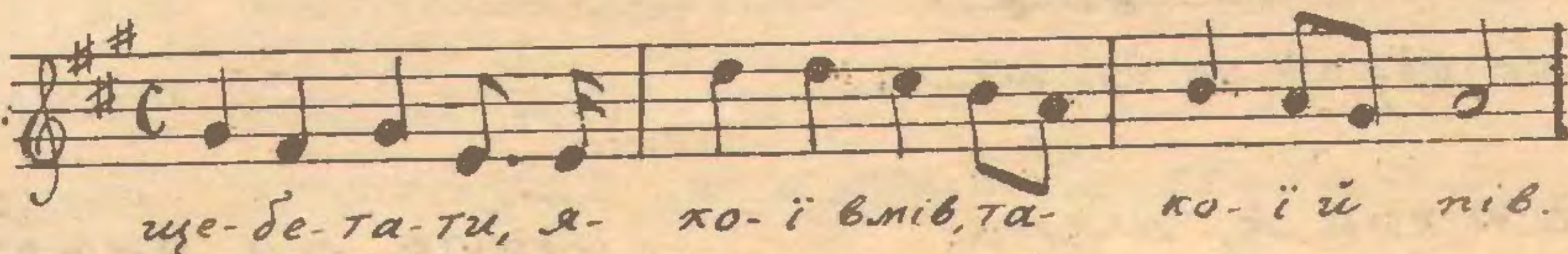
^{x)} Останні слова III і V строф співаються так:

VII. Приліта до неї соловейко
 тай сів стиха помаленьку,
 став пісню співати,
 хорошенько щебетати,
 якої вмів, такої й пів.^{x)}

x) Співається так:

VIII. Перепеличенька теє вчула,
 кватирочку відсунула.
 -Тюляйся, пташино,
 ти ж мені будеш за дружину!

Пар. тексти без нот: Зуб., V, ст. 1127, № 75; Тол., II, ст. 518; Dorow-
 ski, Piesni ludu ruskiego ze wsi Zalewańszczechny, Zbiór wiadomo-
 ści do antropologii krajowej, t. VIII, № 176.

170.

Andantino

Ой п'я-на я п'я-на, на по-ро-зі впа-ла, ой, од-ти-няй, дру-же,

бо йду п'я-на ду-же.

Ой п'яна я, п'яна,
на порозі впала.
-Ой одтиняй, друже,
я йду п'яна дуже.

Милій одтиняє,
на милую лає:
-Де ж ти, мила, була,
що мене забула?

Була на риночку,
пила горілочку,
із родом зійшлася,
дуже напилася.

Коли б милій добрий,
то б взяв батіг довгий,
став би милу бити:
-Не йди, мила, пити!"

Від Л. У. записано тільки першого куплета; остатні пода-
ла сестра її Ольга і поправила О. П'ялка. - Паралельні
тексти без нот: *Хаслав з Овешка*, ст. 366, № 208; *Толоваць-
кий*, II, ст. 475, № 10; *Яворницький*, № 348; *Чуб*, I, ст. 638, №
244, ст. 1096, № 253.

171. З Зв'язля.

Allegro

Ста-рий о-же нив-ся, взяв мо-ло-ду жін-ку. На-вчу я, на-вчу я

мо-ло-ду-ю жін-ку.

182.

Старий оженився, взяв молоду жінку.

Навчу я, навчу я молоду жінку (приспівка до кожного вірша).

Поїхала жінка до матері в гості.

Неділя минає - жінки немає.

Друга минає - жінки немає.

Третя іде, а вже жінка іде.

Старий ізлякався, в кропиву сховався,
в кропиву сховався, бороною вкрився.

Від Л. Ч. записано тільки I куплет, останні ж від її сестри Ольги. О. Птілка повідомила, що цю пісню вона перейняла від лірника. У Сокарського, Мал. и въл. п., № 4, IV, варіант цієї пісні уміщений поміж веснянками; дуже близький текст в 2 відомості, III, ст. 148, № 84, - поміж великодніми.

172. 3 Миропілля.

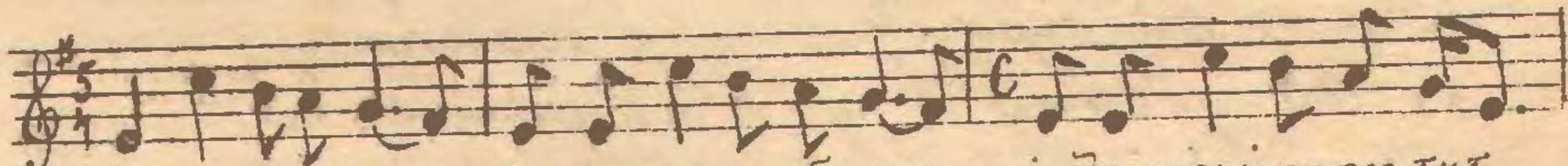
Allegretto.

Ой у-ста-ку я впо-не-ді-лок, ти не на-пра-ду я

хот по-чи-нок, ой пра-ла, ти не пра-ла, про-сти, бо-же, що збе-ка-ла!

і хлоп-та ку-рит і го-лов-ка бо-лит і до корш-ти кор-тит,

ой там ку-ми п'ють, ой там ку-ми ждуть, ой там во-ки ви-пи-ва-ють

та все те не спо-ми-на-ють: що за но-ви-на, що лу-ти не-ма?

1. Ой устану я в понеділок,
2. ти не напращу я хоч починок.
3. Ой прала, ти не прала^{*)}
4. прости, Боже, що збрехала!
5. Ї жлочка курит,
6. і головка болит,
7. і до коршми кортит.
8. Ой там куми п'ють,
9. ой там мене ждуть,
10. ой там куми випивають,
11. та все мене споминають:
12. що за новина,
13. що куми нема?

14. Ой устану я у вівторок,

15. ти не напращу я пасмів сорок.

16. Ой прала, ти не прала... (і т. д. повторюються вірші 3-13 в кожному куплеті, як приспівка.)

27. Ой устану я у середу,

28. ти не напращу я попереду.

29. Ой прала, ти не прала...

40. Ой устану я у четвер,

41. ти не напращу я хоч тепер.

42. Ой прала, ти не прала...

53. Ой устану я у п'ятницю,

54. ти не напращу я хоч тисницю.

55. Ой прала, ти не прала...

66. Ой устану я у суботу,

67. ти не попращу я всю роботу.

68. Ой прала, ти не прала...

Від Л. У. записано тільки першого куплету, останні як подала сестра її Ольга. - Порівн. Головацький, III, т. 1, ст. 520, № 7.

Трала.

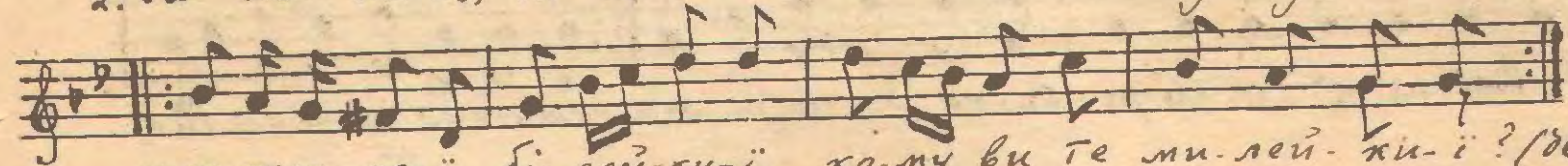

3 Колодяжного.

173. Allegretto.

1. На бе-реж-ку нож-ки ми-ла, тон-кий хвар-тук за-мо-чи-ла,
2. чи по-по-ві, чи дя-ко-ві, а чи то-му му-жик-ко-ві.

нож-ки ж мо-ї бі-лей-ки-ї, ко-му ви те ми-лей-ки-ї? (двіті)
а чи то-му ко-за-ку що ша-бель-ка при бо-ку? (двіті)

На березку ножки мила,
тонкий хвартук замочила.

Ножки ж мої білейкиї, } 2.
кому ви те милейкиї? }

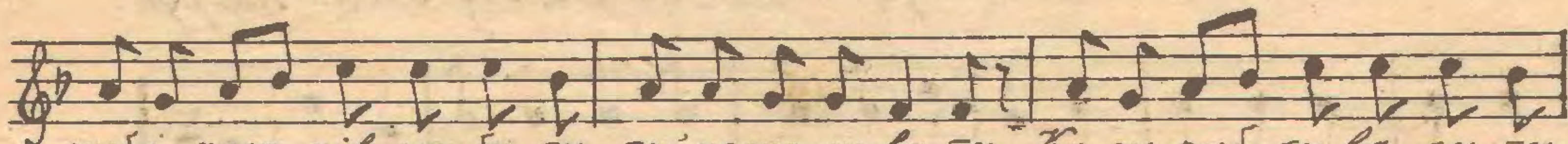
Чи попові, чи дякові,
а чи тому мужикові,
а чи тому козаку,
що шабелька при боку? } 2.

Инша мелодія: Роздольський-Людкевич, №541. Парал. тексти
без нот: Головацький, II, ст. 566, №7 (з Пряшова в королівстві
Угорським), III, т. 1, ст. 256, №138. Пор. Чуб., I, ст. 795, №368.

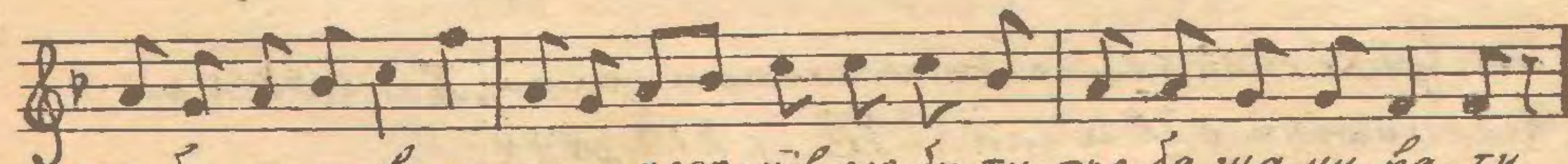
174.

Ой ка-за-ла те-ні ма-ти риб-ку ва-ри-ти тай не шу-му-ва-ти,

щоб і хлоп-ців лю-би-ти, тай не ша-ну-ва-ти. Ко-ли риб-ку ва-ри-ти,

тре-ба шу-му-ва-ти, ко-ли хлоп-ців лю-би-ти, тре-ба ша-ну-ва-ти.

Парал. тексти: з іншими мелодіями - в збірці Верховиця, „Укр. весілля“ (У. Етнограф. зб. Київського Наук. Т-ва, т. I), № 37 і у Роздольського-Моджевича, № 544; без нот - Доронькі, № 142; Л. Д., Мат. Етн. з ок. Ріскови, № 146.

175.

Allegro.

А вмі-ся-ці сен-тєв-рі ви-па-ла по-ро-ша, тим дід ба-бу по-лю-бив,

що ба-ба по-ро-ша.

Пар. тексти без нот: Трінченко, III, № 639; Яворницький, № 817-818.

176.

Andante.

1. Ой мій ми-лий го-лу-донь-ку, 2. пус-ти ме-не до до-монь-ку,
3. не-хай же я по-гу-ля-ю, 4. як ри-бой-ка по ду-на-ю,
5. як ри-бой-ка зри-бой-ка-ми, 6. я мо-ло-да зді-вой-ка-ми.

Vivace.

7. Ой мій ми-лий во-шо-пру-де, 9. Ой ко-ли я во-шо-пруд,
8. пус-ти ме-не ме-жи лю-де, 10. не йди в лю-де, си-ди тут.

Пар. тексти без нот: Колвета, Сельські, II, № 58; Трінченко, III, № 1686.

177. *Allegretto.*

Хо-ди-ли, блу-ди-ли па-руб-ки, хо-ди-ли, блу-ди-ли па-руб-

ки сім літ та по при-пі-ку, а чо-ти-рі та по за-пі-ку

Пар. тексти без нот: Гуд., III, ст. 37, № 83 (поміж весняними грами), I, ст. 123, № 65 (повніший); Rokossowska в 26. Wiad., т. III, ст. 213, № 82.

Пісні до танцю.

З Колодяжного, Ковельського пов.

178.

Allegro assai

Ви, му-зи-ки, грай-те, а ви, лю-де, чуй-те, ста-рі, мах по до-мах,
мо-ло-ді, тан-цюй-те.

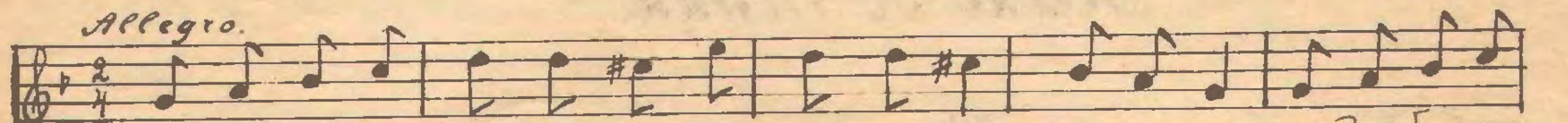
Ви, музики, грайте,
а ви, люде, чуйте,
старі-мах по домах,
молоді, танцюйте!

Парал. текст без нот: Іпатюх. Коломийки, №1183; пор. Головацький, II, ст. 827, №49.

Фіа. Колеса (Ритміка укр. нар. пісень, Львів, 1907р., стор. 142-150 і 176-179); В. Іпатюх („Передне слово“ до I тому „Коломийок“, XVIII т. Етногр. Зб. Наук. Тов. ім. Шевченка, ст. XXVIII) ділять укр. танецьні пісні на коломиївки і шумки (або козачки). Соптга-А. Загичневъ: „Къ вопросу о коломиївкахъ“. Извѣстія отдѣл. русск. языка и словесности Имп. Академіи Наукъ, т. VII, кн. 1, 1907, ст. 325-347. - Знагна частина танецьних пісень нашого збірника не підходить ані під коломиївку, а ні під шумку.

Allegro.

Ой ле-ті-ла зо-зу-лень-ка ху-ю-чи, ху-ю-чи, на-ди-ба-ла

Ва-си-лет-ка о-ру-чи, о-ру-чи. Ой, си-ну, Ва-си-ли-но, чи о-реш,
Ой що ж то-бі, зо-зу-лень-ко, до те-бе?

чи ти сі-єш пше-ни-чень-ку, чи о-вес?
по-сі-яв я пше-ни-чень-ку для се-бе.

Ой летіла зозуленька хуючи, хуючи,
надибала Василетка оручи, оручи:
-Ой синку, Василю, чи ореш,
чи ти сієш пшениченьку, чи овес?
-Ой що ж тобі, зозуленько, до мене?
Посіяв я пшениченьку для себе.

x x
x

Ой чия ти, дівчинонько, чия ти, чия ти?
чи ти вийдеш на улицу гуляти, гуляти?
-Не питайся, козатеньку, чия я,
як ти вийдеш на улицу, вийду я.

Инші мелодії: Народне українське напівка, положення
для фортепіано Николаєм Маркевичемъ. Москва, 1840р. N
5; Колвект, Роксисе, III, N196; парал. тексти без нот: Метл., 119,
Тол., II, ст. 204, N39, ст. 841, N15; Де-Воллак, ст. 199.

Andantino

Ко-ло га-ю по-хо-жа-ю, в га-ю не бу-ва-ю, а я сво-ю

дів-чи-нонь-ку по го-ле-су зна-ю.

Ой як во-на за-го-во-рить, як у дзвін за-дзво-нить, а як во-на

за-спі-ва-є, се-ло-роз-ля-га-є.

Коло гаю похожкою, в гаю не бувало,
 а я свою дівчиноньку по голосу знаю.
 Ой як вона заговорить, - як у дзвін задзвонить,
 ой як вона заспіває, - село розлягає.
 Ой як вона заспіває, - село розлягає,
 ой як вона засміється, душа радується.

— . —

Коло гаю похожкою, коло ліщиноньки,
 чи хто батив, чи не батив мей дівчиноньки?
 Чи хто батив, чи не батив, нічого питати.
 Сідай, сідай на коника тай поїдь шукати.

— . —

Що вже ходив, то вже ходив, то вже доходився,
 коли б мені кінь вороний, то б я оженився.
 Коли б мені кінь вороний, сиделечко маю,
 поїхав би на Україну, там дівчину знаю.

Одну знаю на Україні, другу на Волині,
розкраяли мені серце на дві половини.

А котру я вірне люблю, не скажу нікому,
бо то люде порозносять, як вітер соломі.

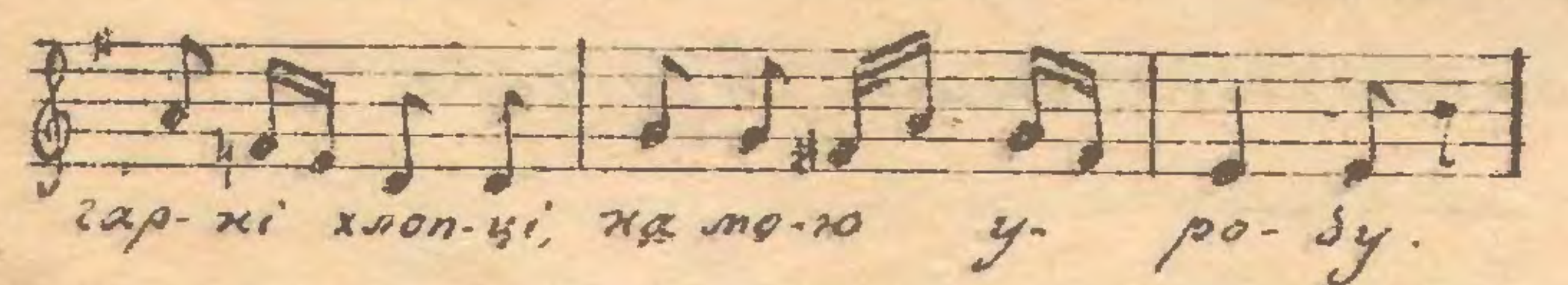
Варіант мелодії (І частинка) - Колберг, *Мелодії*, №141. Парал. тексти:
до I строфи - *Губ.*, I, ст. 235, №473; Колберг, *Мелодії*, №141-14; Бессараба,
Свід., ст. 104; Ткачук, *Коломийки*, №№7096, 8308; до II-III - Колберг,
Рокисіє, III, №541; Новицький в. Сб. *Харьк. Мст.-Фил. О-ва*, II, ст. 109;
Ткачук, *Коломийки*, №7035; до IV-V - Колберг, *Мелодії*, №141-2; до VI - *ibid.*
№141-14, ст. 79; до VII - Ткачук, *Коломийки*, №5991; до VIII - Колберг,
Рієні *Види з Подола Козуїського*, №7 (з иншого мелод. зго);
Гільтебрехт, *LXXII*, ст. 71 (з Кобрянського пов.); *Губ.*, I, ст. 308, №606.

181.

Andantino

Ой рикнула коро-ви-ця тур-ського за-ва-ду, не ди-вуй-те.

гар-кі хлоп-ці, на мо-го у-ро-ду.

Ой рикнула коро-ви-ця тур-ського за-ва-ду.
Не ди-вуй-те, гар-кі хлоп-ці, на мо-го у-ро-ду.

Погоріли болога, зосталися кутки;
женітеса, паруботки, аби не рекрути.

Коб не гори високіі та не перелазк,
то бігав би до дівчини на день по три рази.

Паралельні тексти: до 1-ї строфи - Анчук, Малор. свадба в Корни-
цях Свідлецької нб., №192; Біздай, №261; Колверг, Моїчів, №141 (всі три-
з іншими мелодіями); Тнатюк, Коломийки, №5951, 6328; до
III-ї Милорадович, Мар. обр. и п. Лубенск. у., ст. 100, №29.

Чи то, тато, тую брати, що воли-корови,
чи то, тато, тую брати, що торкиї брови?

- Не питайся, мій сиротку, ти вона багачка,
тільки ходи, людей питай, яка з неї швачка.

Не питайся, мій сиротку, ти головка гладка,
тільки ходи, людей питай, чи метематка.

Не питайся, мій сиротку, бривок на шкуротку,
тільки ходи, людей питай, чи спрзде сиротку.

Не питайся, мій сиротку, яка там на вроду,
тільки ходи, людей питай, чи чесного роду.

Парал. тексти без кот: Купчанко, Лівни Буковинського народа, №134;
Колверг, Рокисіє, II, №№4316-4318; Тнатюк, Коломийки, №6872.

Широкиї шаровари сліди замітають,
три шеляги у кишені, тай ті забавляють.
Один шеляг на танець, другий на горілку,
а за третій куплю меду, по частую дівку.

Ой не ходи коля^{*)} води, шудратий^{**)} Мартине,
не грай, не грай в сопілотку, нехай вона згине.

Ой бо тая сопілотка токенько заводить,
не одну дівчиноньку їа з розуму зводить.

Ой не ходи коля води, шудратий Мартине,
та не бери багатої, нехай вона згине.

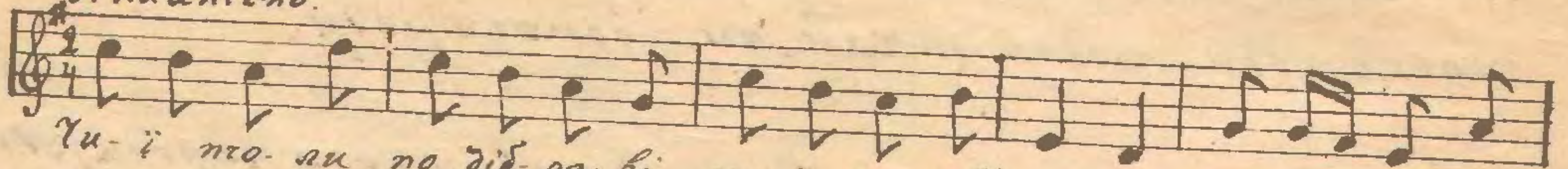
Багатая зубатая, щей до того пишка,
убога я хороша я, як у саду вишня.
Багатая зубатая губи надимає,
убога я хороша я соротку не має.

*) холо. **) кугеревий.

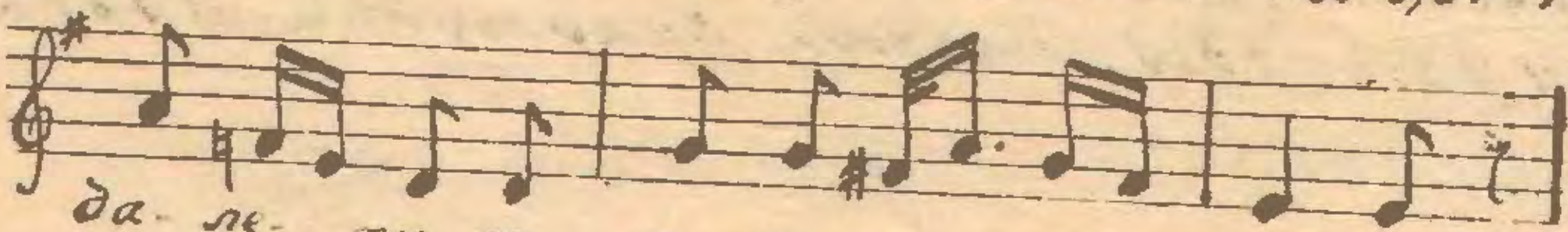
Парал. тексти: з иншою мелодією - Яхчук. Малор. свадба вь Кор-
ницькомъ приходь Конст. у. Сьдл. 2., № 188; без кот. Губ., I, ст. 37, № 88, В;
Гнідич, № 376; Губ., I, ст. 496, № 107.

189.

Andantino.

Чи-ї то-ли по діб-рові, мо-ї на цві-то-чку, а хто лю-бить

да-ле-ку-ю, а я су-сі-дох-ку.

Чиї толи по діброві, мої на цвіточку,
а хто любить далекую, а я сусідочку.
Що до тей далекої треба коні бистрі,
а до мей близенької перелазі низькі.

183.

Allegretto.

На го-ро-ді ка-лю-жа, ле-жить ми-ла не-ду-жа
як му-зи-ки за-чу-є, ці-лу ніт-ку ган-цю-є.

На городі калюжа,
лежить мила недужа,
як музики зачує,
цілу нітку танцює.

Икша мелодія - Ліріїнскі, № 58. Парал. тексти без нот: Чуб. I, № 107, ст. 1138, № 159, ст. 1155; Де-Воллань, ст. 129, № 81; Рокоссовська, № 202, ст. 235; Ковберг, Рокисіє, III, № 590; Шухевич, Тучульщина, III, ст. 127, № 104; Тхівиз, № 62.

Горна хмара-дош буде,
мій миленький пріч іде.
Ой дощикчу, виймися,
мій миленький, вернися.

На городі терниця,
тогось мила сердитесь,
ой сердитесь шей дуже,
я на неї байдуже.

Пар. т. без нот: Чуб. I, № 159, ст. 1155; Тол., II, ст. 214, № 64; ст. 396, № 712.

184.

Allegro molto.

Ой ка-жуть лю-де, що я не-хо-ро-ша, а я в сво-го ми-лень-ко-го,

як пов-на-я ро-жа.

Ой кажуть люде,
що я не хороша,
а я в свого миленького,
як тервока розка.

Ой кажуть люде,
що я недоросла,
а я в свого миленького,
як у борусоска.

Ой кажуть люде,
що я упилася,
а я в свого миленького
галава вдалася.

185.

Allegro molto.

Ка-зав є-си: лю-блю, лю-блю, те-ре-вих-ки то-бі ку-плю,

те-пер те-ні до-ве-ло-ся, що ти бре-шеш, а я бо-са,

те-пер те-ні до-ве-ло-ся, що ти бре-шеш, а я бо-са.

194.

Назавеси: „люблю, люблю,
 черевички тобі куплю.“
 Тепер мені довелося,
 що ти брешеш, а я боса.

186.

Allegro molto.

Ой мій го-ло-вік на Во-ло-щи-ну втік, а я ці-на про-да-

ла та му-зи-ки найня-ла, а я ці-на про-да-ла та му-

зи-ки найня-ла. Ви му-зи-ки мо-ї, ви за-грай-те мені, бо я
 Ой са-ма я са-ма, го-ло-ві-ка не-ма, а свек-

бі-д-ка вдо-ва, го-ло-ві-ка не-ма,
 ру-ки не бо-ю-ся, бо не ма-ти мо-я.

Ви музики мої,
 ви заграйте мені,
 бо я бідна вдова,
 головіка нема.

Ой мій головік
 на Волощину втік,
 а я ціна продала
 та музики найняла.

Ой сама я, сама,
 головіка нема,
 а свекрухи не боюся,
 бо не мати моя.

3-й куплет з однотиповою мелодією у Верховинця, №144; з иншого-у Роздольською-Людкєвита, №1236. Пар. тексти без нот-губ., I, ст. 669, №266; ст. 1159, №177; Rokossov-ска, №244, ст. 239.

187.

Allegro non troppo.

На го-ро-ді квіт-ки в'ють-ся, а за ме-не хлоп-ці б'ють-ся,

Ой го-я, го-я, го-я, го-ло-вонь-ка бід-на мо-я.

На городі квітки в'ються,
а за мене хлопці б'ються,

Ой го-я, го-я, го-я,

го-ло-во-нь-ка бі-дна мо-я!

Не бийтеся, нема за що,
хоч я гарна, так ледащо.

Ой го-я, го-я, го-я,

го-ло-во-нь-ка бі-дна мо-я!

Вар. мелодії, до інших слів, в Кат. етногр. зокрема Різкова, №278, ст. 222. Однакова ритмічна схема у Коцінінського, №80 (пор. строфи 9 і 10 уміщеного там тексту). Парал. тексти: з іншою мелодією - Біг-дай, №190; без нот - Губ., №48, к., ст. 1119, т. I; Де-Воллаж, ст. 120; Толуб., II, ст. 823, №68; Гнатюх, Таївки, ст. 201.

188.

Allegro molto.

Бо- дай же та, дів-чи-нонь-ко, хи-рі-ла, бо- лі-ла,

що ти мо-їх вин-них яб-лук за лі-тет, ко-ззі-ла.

Бодай же ти, дівчинонько,
хиріла, боліла,
що ти моїх винних яблук
за літечко ззіла.

- Ой ти, дурний, купував,
я, розумна, брала,
тепер зіма, яблук нема,
любити не стала.

Коломийки з дуже близькою мелодією (слова інші) у
Раздольського-Людкевича, ММ 1022-1024. Парал. текст: з іншою
мелодією- Лисенко, IV, М 26; без нот- Ковбег, Рокисіє, III, ко-
ломийка М 533-534; Житецький, Остерк з звуковою історією
малор. нармтій, ст. 332; Де-Волланд, ст. 246, М 35; Тол., II, стор.
829, М 66; Тнатюк, Коломийки ММ 6484, 8275, 8274.

189.

Allegro molto.

Ой гу-ля-ла дів-чи-нонь-ка, ой гу-ля-ла вель-ти,

за-чи-ня-ла гу-ляк-нят-ко ду-бо-ви-ти двер-ти.

Ой гу-ля-ла, ой гу-ля-ла, і-і ма-ти невпи-ля-ла,

у-пи-ки-ли ма-лі ді-ти, му-сить вдо-ма си-ді-ти.

Ой гуляла дівчинонька,
 ой гуляла вельми,
 затиняла гуляннятко
 дубовими дверми.

Ой гуляла, ой гуляла,
 її мати не впиняла,
 упикили малі діти,
 мусить вдома сидіти.

Пор. Гнатюк, Коломийки, №339.

190.

Allegretto.

Ой по-сі-яв ко-зак грег-ку на ду-бо-ві, на вер-шет-ку.

Сам п'ю, сам гу-ля-ю, сам сте-лю-ся, сам ля-га-ю.

Ой посіяв козак грегку
 на дубові, на вершетку.

Сам п'ю, сам гуляю,
 сам стелюся, сам лягаю.

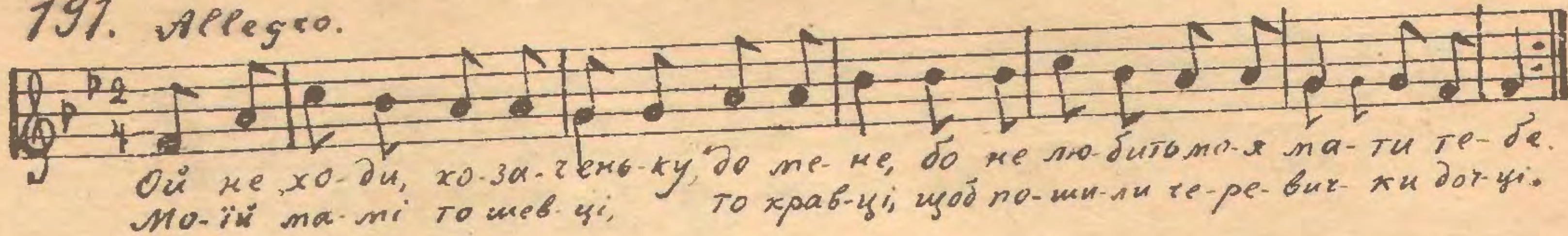
Схватулася шура-бура,
 козакові грегку здула.

Сам п'ю, сам гуляю,
 сам стелюся, сам лягаю.

Пор. Голов., II, ст. 201, №30; Ророшкі, №111; Чуб., V, ст. 1170, №210; З фолькл.
 заняті Маркіана Шашкевича. Подав М. Возняк. Зап. Наук. Тов. ім. Шевч., 1912р.,
 кн. III, ст. 152.

191. Allegro.

Ой не ходи, козацьку, до мене,
 бо не любить моя мати тебе.
 Моїй мамі то шевці, то кравці,
 щоб пошили черевики дочці.

Ой ти, тату, моїй мамі не займай,
 наша мати господимька - ай, ай, ай!

Розпоровся черевик у мене,
 нагнувся головик на мене.

Я ж думала, за сто миль забіжить,
 оглянуся, - аж за мною біжить.

192. Allegro.

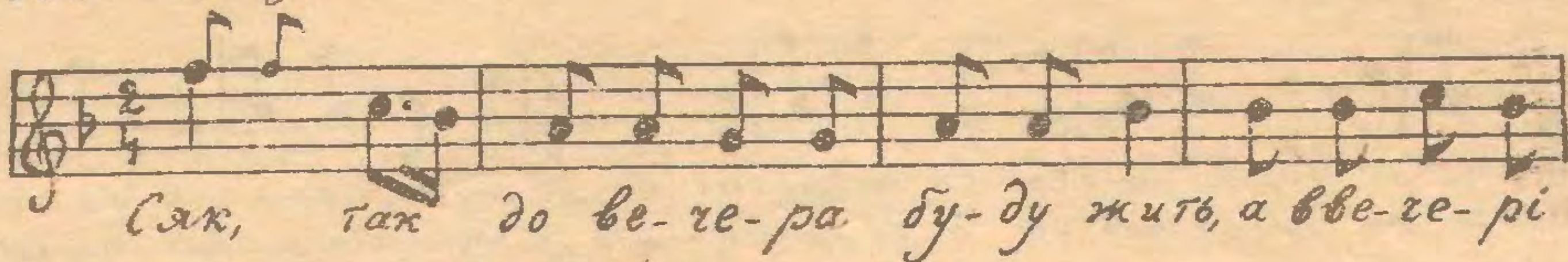

Коли б мені ступка та жорна,
 коли б мені жінка моторна,
 то б я її цілував-милував,
 а до печі куховарку найняв,
 а до хати заміталогку,
 до дитини колихалогку,
 а сам би я по водицю ходив,
 своєю милу за ругеньку водив.

Лор. Мр. О-ба Изсл. Волнки, т. I, ст. 127, № 22 (весільна, без коф).
 Чуб., I. 480, № 72 (Харьк. губ.).

193. Allegro.

Сяк, так до ве-че-ра бу-ду жити, а вве-ге-рі

мій ми-лень-кий при-бі-жить.

Сяк-так до вечера буду жити,
а ввечері мій миленький прибіжить.

Прибігає мій миленький уночі

а я лежу молодая на печі.

-Ой чого ж ти, моя мила, так лежиши?

Ой чого ж ти на вулицю не біжиши?

-Як би мені такі-сякі шкарбунці,

не сиділа ж би я вдома на печі.

Парал. тексти без нот: Чуб. V, №224, ст. 105, №191, ст. 1105; Гнідач, №1024.

194.

Allegro.

Ой ти ме-не, вра-жий си-ну, не за-ймай, ой ти, ме-ні

до-га-нонь-ки не да-вай. Да-ла ж ме-ні мо-я ма-ти
Ой хог же я не хо-ро-ша

до-га-ну по-ро-ди-ла не-хо-ро-шу, по-га ну.
на ви-ду'-бу-де зме-не гос-по-динь-ка до ла-ду.

Ой ти мене, бражий сину, не займай.
 ой ти мені догамоньки не давай.
 Дала ж мені моя мати догану
 породила нехорошу, погану.
 Ой хот же я нехороша на виду,
 буде з мене господицька до ладу.

195.

Allegretto.

Ой ти знав, на-що брав мі-ща-ног-ку з міс-та,

я не і-ла і не бу-ду гре-га-но-го тіс-та.

Ой ти знав,
 нащо брав
 міщаногку з міста,
 я не іла
 і не буду
 греганого тіста.

Ой ти знав,
 нащо брав
 мене невеличку,
 тече мати
 годувала,
 як перепеличку.

Паралелі: Конощенко, II, № 81 (мел. з однакового ритм. схемою);
 з іншими мелодіями - Колберг, Новий, № 361; Янгук, Малор. св.
 № 189; Білдай, I, № 38; без хот-Шейковскій, Битв Подольань, I, ст. 67;
 Губ., I, ст. 685, № 293, ст. 1140, № 113; До-Воллянъ, ст. 202; Rokossowska,
 № 219; 2. Д. Mat. etn. z okolic Priskowa, № 265; Колберг, Chetmskie,
 II, № 104.

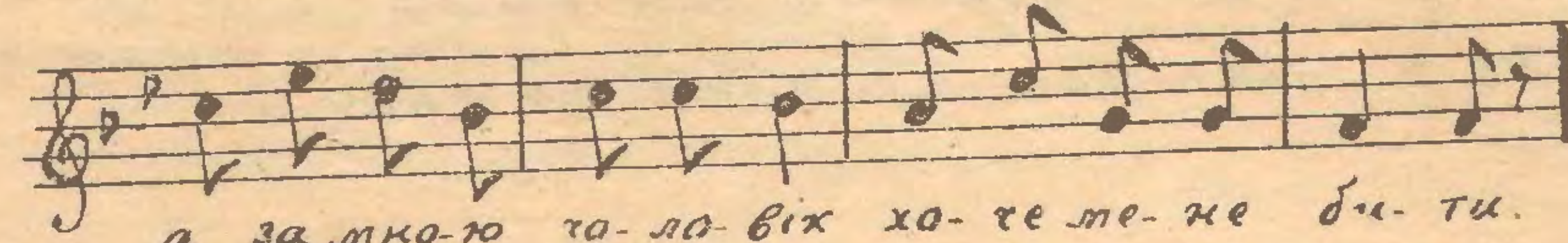

196.

Allegretto.

Ой і-ду, йду, йду до хоршолки пи-ти,

а за мною го-ло-вік хо-че ме-не би-ти.

Ой іду, йду, йду
до хоршолки пити,
а за мною головік,
хоче мене бити.

197.

Allegretto.

Ой і-ду, йду, йду, як со-кіл-ка по льо-ду,

Вра-жі лю-де згля-да-ють-ся, що я бо-са-я йду.

Ой іду, йду, йду,
як сокілка по льоду,
вражі люде зглядаються,
що я босая йду.

198.

Allegro.

Чо-го се-диш, на-ду-ла-ся, чо-го вко-жух не вдег-ла-ся?

Бо-дай то-бі так був дух, як у ме-не є ко-жух,

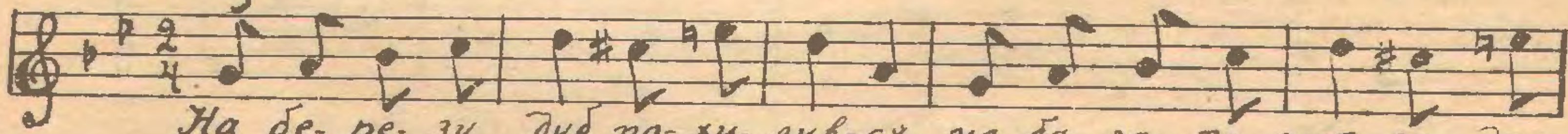
Бо-дай то-бі так був дух, як у ме-не є ко-жух!

Чого седиш, надулася,
чому в кожух не вдяглася?
-Бодай тобі так був дух,
як у мене є кожух!

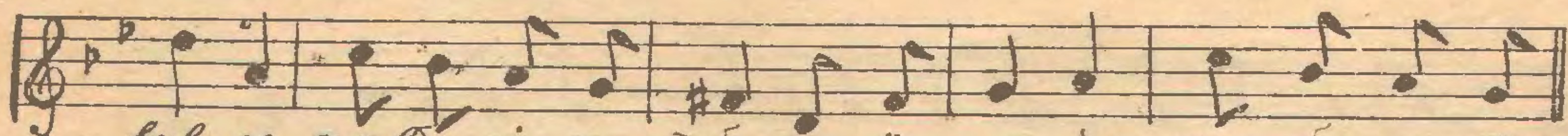
Инші мелодії у Лисенка, II, №19, Ходоровського, №11, Конощенко, III, №69.

199.

Allegro.

На бе-ре-зу дуб на-хи-лив-ся, на ба-га-ту горі за-ди-

вив-ся, на вдо-чу-ю доб-ри-ї лю-де, зу-бо-го-ї

гос. по-динь-ка бу-де.

На березу дуб похилився,
на багату горт задивився,
на вбогую добрії люде,
з убогої господинька буде.

Тол. II, ст. 812, № 32

А до мене Яків приходив,
коробочку раків приносив,
а я тиї раки забрала,
а Якова з хати прогнала.

- Іди, іди, Якове, з хати.

Бо на неї батько та мати,
а в запічку дядькові діти,
нігде тебе, Якове, діти.

Вар. мелодії: Конощенко, III, № 56. Інші мелодії - Демчуцький, № 10; Бігдай, I, № 22. Без нот - Губ, I, № 47, ст. 1119; Бессараба, Херс., № 160; Тнідик, № 881.

200.

Allegro molto.

Ка-те-ри-на і Ва-силъ сва-ри-ли-ся за ки-сі-ль.
Ой Ва-си-лю, Ва-си-лю, не їж мо-го ки-сі-лю.

ой Ва-си-лю, Ва-си-лю, не їж мо-го ки-сі-лю,

ой Ва-си-лю, Ва-си-лю, не їж мо-го ки-сі-лю.

204.

Катерина і Василь
сварилися за кисіль.

- Ой Василю, Василю, } Тригі.
не їж того кисілю.

201. Allegretto.

На вулиці скрипка грає, мене мати не пускає
На вулиці скрипка бас, пус-ти, ма-мо, хоч на час!

сер-дить-ся і ли-ха, не ба-ти-ла же-ни-ха!
сер-дить-ся і ли-ха, не ба-ти-ла же-ни-ха!

На вулиці скрипка грає,
мене мати не пускає,

сердиться і лиха,-

не батила жениха.

На вулиці скрипка, бас,-

пусти, мамцю, хоч на час!

сердиться і лиха,

не батила жениха.

Парал. тексти з іншими мелодіями - Коцберг, Ш. Ртськіе, II, № 55;
Роздольський-Людкевич, № 1240.

202.

Allegro moderato.

Тут ма-я ку-ма бу-ла, тут ма-я мо-ба бу-ла,

тут во-на вер-ті-ла-ся, горт зна-є, де ді-ла-ся.

Тут моя кума була,
тут моя люба була,
тут вона вертілася,
хорт знає, де ділася.

Цяка мелодія - Ів. Колесса, ст. 77.

203.

Allegro.

Гар-нень-ка мо-ло-ди-ца, гар-нень-ко по-ди-вить-ся,

гар-нень-ко са-ма хо-дить, а ще гар-ній му-жа во-дить.

Гарненька молодичка,
гарненько подивиться,
гарненько сама ходить,
а ще гарній мужа водить.

204.

Andantino.

При-йди, при-йди, мій ко-ро-ший, скинь го-бо-ти, при-йди ба-сний,

щоб під-ків-ки не бряж-ка-ли, щоб со-ба-ки не бре-ха-ли.

206.

Прийди, прийди, мій хороший,
скинь роботу, прийди босий,
щоб підківки не бряжгали,
щоб собаки не брехали.

Парал. Pokossowska, N155, ст. 229.

Козаченьку горновусий,
чом на тобі жупан кусий?
- Вразкі дівки підпоїли,
жупан мені підкроїли.

Лукашевич, ст. 142, N44 (з Вацлава з Олеська); Губ., I, ст.
1119, N49, ст. 1170, N208.

Ой тож мені догодило,
що прядиво не вродило,
ані прядсти, ані ткати,
тільки собі погуляти.

Губ., I, ст. 1184, N244.

Ой ти, Гандзю милостива,
чум ти брови намастила?
- Намастила купервасом,
щоб любили хлопці часом.

З иншими мелодіями - Колвег, Рокисіє, III, NN194, 195,
Лисенко, II, N40. Без нот - Тол., II, ст. 240, N13; Колвег, Мо-
хуні, N568; Губ., I, ст. 1107, N8, ст. 1114, N29, ст. 1115, N30.

Ми паробок, я паробок,
ходім 'бадва'^{*)} на заробок,
заробимо корець жита,
буде для нас і для жида.

Дай же, Боже, в добрий час,
як у людей, так і в нас,
і в добрую годину,
звеселити родину.

Близькі тексти з спорідненими мелодіями: *Wacław z Oleska*, ст. 90, №5 (мелодія - *Lipieński*, №20); *Kolberg, Chelmskie*, I, №337; *Без нот - Де-Воллань*, ст. 152; *Тол.*, II, ст. 492; *Kolberg, Wołyn*, №62; *Теодоровит*, I, ст. 305. У *Теодоровита* і *Кольберга* це - весільний танець.

Погуляймо, братиця,
бо не хутко трапиться,
погуляймо раз і два,
недалеко до Різдва.

Погуляймо, господине,
нехай наша журба згине.
Ой хог згине, хог не згине,
погуляймо, господине.

Ой нащо нам музики,
як у нас свої язики?
Я заграю, поскату
і нікому не плату.

Вар. в оповіданні *Танки Барвінок*, "Сирітський жаль" (ст. 46 по виданню 1902 року).

^{*)} Обидва.

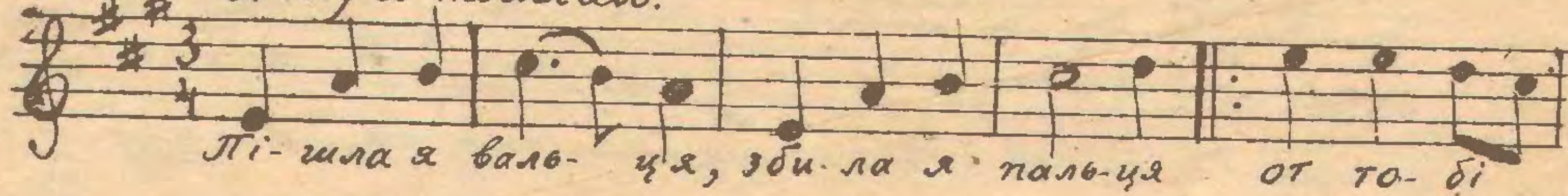
205. Allegro.

Ой випити-то то я,
захусити-то то я!
Що суботи до роботи,
то неволя моя!

Варіант (з 4 вірші): До роботи болять боки,
цей до того голова.

206. Allegro moderato.

Пішла я вальця,
збила я пальця,
от тобі валець,
кривавий палець!

На цей голос у Колодязнім співають теж такі сло-ва, як у Mat. Etn. x obovis Pliskoша, 2b. Wiad., t. VIII, N 282, ст. 223, з незначними відмінками. Варіант останньої пісні у Конощенко, III, N 60 (ритм. схема однакова), а без нот-губ., I, ст. 681, N 284.

Коліскові.

(На свідчення Олени Пилки всі з Тадягого.)

207.

А-а котів два, сірі, білі обидва,
по березку ходили та качечку ловили,
а качечку на юшетку, а пір'ячко в подушетку,
щоб дитинка була спала, була спала, не кричала,
а-а-а-а!

А-а, котів два,
сірі білі обидва,
по березку ходили
та качечку ловили.
А качечку на юшетку,
а пір'ячко в подушетку,
щоб дитинка була спала,
була спала, не кричала.
А-а-а-а! А-а-а-а!

^{x)} (скоріше лагідний вигук, ніж музикальний тон; високість зазначено приблизно.)

Споріднені коліскові мелодії у Марки Вовчка, №1, Тулака-Артемовського, №1, Ходоровського, №1. Лір. і екс. без нот: Мр. Т. Дитина в звичаях і віруваннях укр. народа. Львів, 1907, ст. 14, №17.

208.

Andante.

А-а, ки-цю, пі-шла ки-ця по во-ди-цю,
гай у-па-ла у кри-ни-цю. Пі-шов ко-тих ви-тя-га-ти,
не знав за що ки-цю бра-ти, у зяв ки-цю за хво-ти-цю,
гай у-да-рив об стов-ни-цю. О-го го-бі, ки-цю,
не лізь у кри-ни-цю, а будь, ки-цю, ве-се-ла,
по-ї-де-мо до се-ля хліб сі-ль ку-пу-ва-ти,
ма-лих ді-ток го-ду-ва-ти. А-а-а-а!

^{x)} Див. приліску на стор. 210.

А-а, кицю,
 пішла киця по водицю
 тай упала у криницю.
 Пішов котик витягати,
 не знав, за що кицю брати,
 узяв кицю за хвостицю
 тай ударив об стовпицю.
 - Ого тобі, кицю,
 не лізь у криницю,
 а будь, кицю, весела,
 поїдемо до села
 хліб-сіля купувати,
 малих діток годувати.

Пар. тексти без нот: Чуб., IV, ст. 24, № 26, ст. 25, № 28; Милорадович,
 Нар. обр. і тьски Лубенск. у., ст. 42, № 41.

209

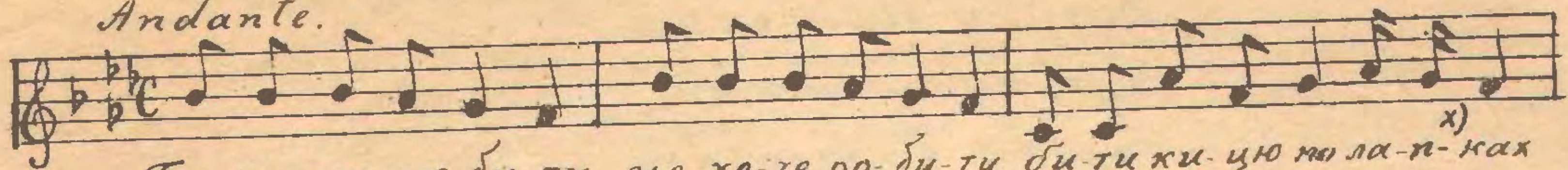
А-а, ко-то-чок, за-хо-вав-ся вху-то-чок, пі-ймав со-бі миша-ку.
 тай ззіву за-тиш-ку. а-а-а-а!

Махний самий текст, без нот, у Чуб., IV, ст. 26, № 34 (пере-
 друж з Максимовича)

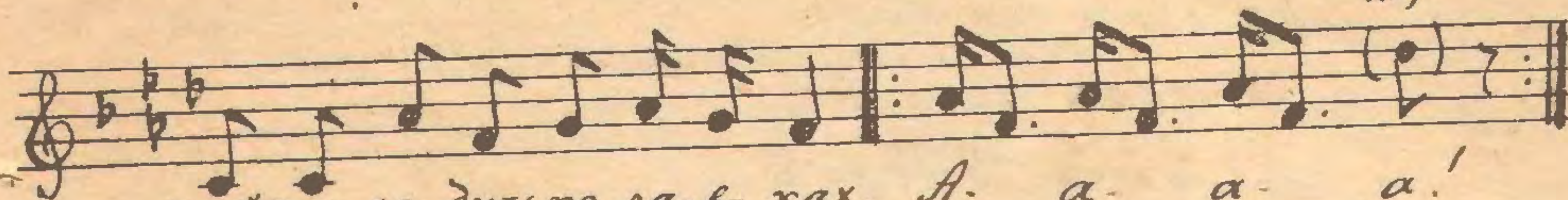
*Див примітку на стор. 210.

210.

Andante.

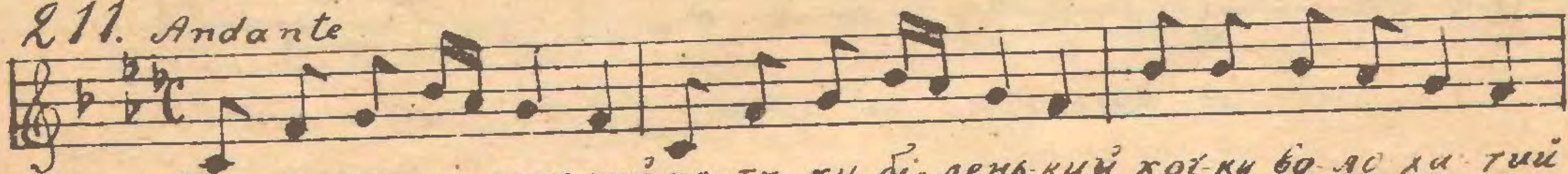
Бу-ти ки-цю, би-ти, не хо-те ро-ди-ти, би-ти ки-цю по ла-п-ках^{x)}

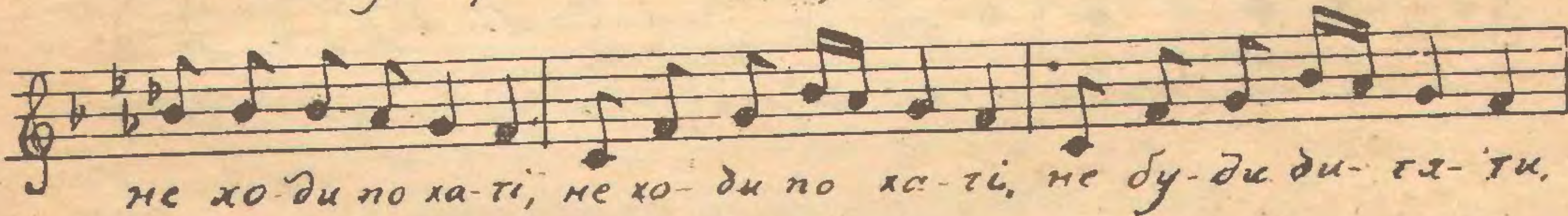
хай не хо-дить по ла-в-ках. А-а-а-а!^{xx)}

Бути кицю, бити,
не хоче родити,
бити кицю по лапках,
хай не ходить по лавках.
А-а-а-а! А-а-а-а!

Повніші тексти: Губ., II, ст. 21; Мр. Т., Дитина в звичаях і віруваннях у народа, ст. 11, № 8.

211. *Andante*

Хо-ти-ку сі-ренький, хо-ти-ку бі-ленький, хо-ти-ку бо-ло-ла-тий

не хо-ди по ла-ті, не хо-ди по ха-ті, не бу-ди ди-га-ти.

ди-тя бу-де спа-ти, хо-ти-к вор-ко-та-ти, ой на ко-та во-р-ко-та,^{xx)}

на ди-ти-ну дрі-мо-та. А-а-а-а!

x) При співі до свого „п“ додається глуха голосівка, так само до „в“ далі в слові „лавках“ xx) Див примітку на стор. 210.

213.

Котик у сіренький,
 котик у біленький,
 котку волохатий,
 не ходи по хаті,
 не ходи по хаті,
 не буди дитяти.
 Дитя буде спати,
 котик воркотати.
 Ой на kota воркота,
 на дитинку дрімота.
 А-а-а-а! А-а-а-а!

Парал. тексти без нот: Максимович (к. 1849р), ст. 105; Чуб., II,
 ст. 22, ММ 18 і 21, ст. 23, М 23.

212. Largo

Ой хо-дить сон ко-ло ві-кон, ой хо-дить сон
 ко-ло ві-кон, а дрі-мо-та ко-ло пло-та.

Ой ходить сон коло вікон, :|
 а дрімота коло плота.

Питається сон дрімоти: :|
 А де будем ногувати?

Де хатонька теплесенька, :|
 де дитина малесенька.

Там ми будем ногувати, :|
 дитинотку колихати.

Паралельні тексти: з наближеною мелодією - Тулак-Арте-
мовський, № 2; без нот: Максимівч, вид. 1849р., ст. 101; Метлик-
ський, ст. 2; Чуб., II, ст. 20, № 16; Тоя., II, ст. 142, № 1; III, т. 1, ст. 457,
№ 2; Милорадович, Нар. обр. и пісні Лубекск. у., ст. 36, № 4; М.
Дерлиця, Селянські діти (Етногр. Збірник Наук. Тов. ім. Шев-
ченка у Львові, т. I, 1898р.) ст. 123, № 2; Др Раймунд
Кайндль, Фольклорні матеріали, і вид., ст. 148, № 4.

x x
x

Колыхала баба діда |
із вєгора до обїда.

Парал. тексти без нот: Головацький, II, ст. 840, № 14
(шумка); Мр. Т., Дитина, ст. 14, № 19.

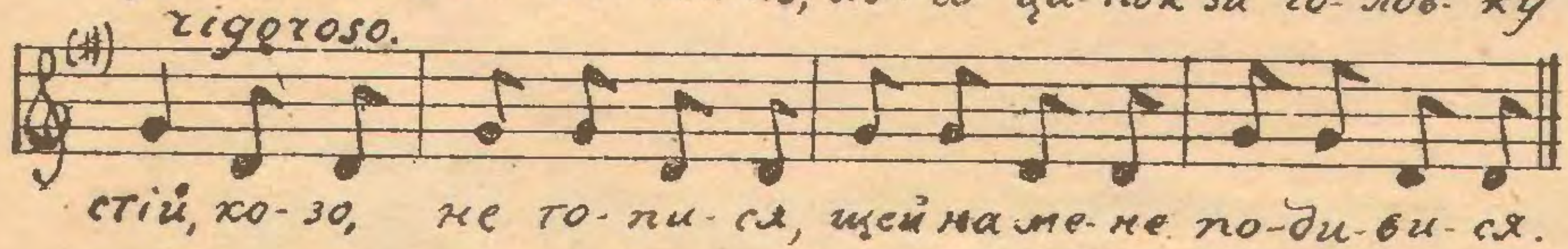
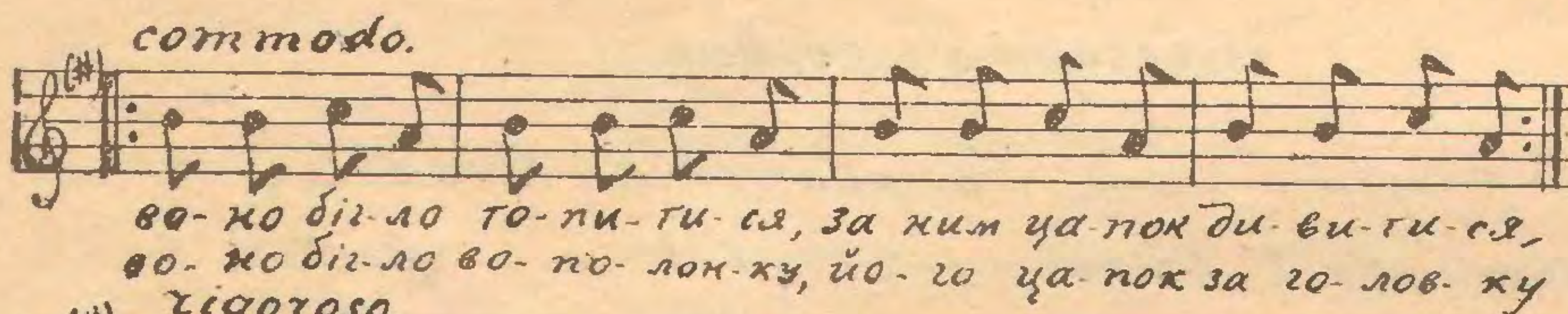
Дитячі пісні.

Мелодії №№ 213-220 були вже надруковані в збір-
ничку: „Дитячі гри, пісні й казки... Зібрала Л. Ко-
саг. Голос записав К. Квітка”. Київ, 1902р. - Згадую-
чи про тє видання, дозволяю собі на цїм місці зазна-
чити, що в його заголовку слова „з Ковельщини. Лущини
та Звягельщини” були поставлені „Обществомъ Исследовате-
лей Волини” без відома Л. К. і мого. Леся таких термінів
не вживала і не признавала. - З названого дитячого збірничка
передрукували пісні М. Лисенко (Зб. нар. пісень для учнів, К., 1908р.)
і С. Шитаренко („Дитяча розвага”, К., 1917р.). Останній поробив
де-які зміни в поясненнях гулянок.

З Миропілля Звягельського пов.

№ 13. *Allegro.*

Бігло, бігло
козинятко льодком, льодком,
за ним, за ним
цапок слідком,
воно бігло топиться,
за ним цапок дивиться,
воно бігло в ополонку,
його цапок за головку:
„Стій, козо, не топися,
ще на мене подивися!“

Парал. текст без нот: Трінченко, Этн. мат., III, № 1365.

Пор. Чуб., I, ст. 1153, № 153.

3 Жабориці, Звягельського пов.

„Безконешна“

214.

Andante.

Бує со-бі жу-ра-вель та жу-ра-вог-ка,

на-ко-си-ли сік-ця пов-ні я-сель-ця.

molto più mosso.

на-ша піс-ня гар-найно-ва, по-чи-най-мо її зно-ва:

Був собі журавель
та журавочка,
накосили сінца
повні ясельця.

Наша пісня гарна й нова,
починаймо її знова:^{*)}

Був собі журавель... (і знов спогатку,
повторяється до слоту).

*) Варіант: „погнем її, брацця, знову“ (Олена Пгілка).

Дарял. текст без нот: Ивановъ. Игри хрестьянскихъ дѣ-
тей въ Купянскомъ у. Харьковской г., Сборникъ Харьк.

Ист-Филос. О-ва т. II. X., 1890р. № 57 і 60

215.

Allegro.

Мир ми-ром, пи-ро-ги з си-ром, ва-ре-ник-ки в мас-лі,

ми дру-жет-ки крас-кі, по-ці-луй-мо-ся.

Складаючи вищезгаданий збірничок: „Дитячі гри, пісні й казки“, Л.З. додала до цієї пісні увагу, що її співають, як двох дітей по-сваряться, а інші їх мирять. — Мабуть ця пісня була вихопле-на дітьми з весільного ритуалу, бо у Nowosielsk'ого (Lud Ukra-їнські, Wilno, 1857, т. I, ст. 218) і Яворницького, № 597, це-весільна пісня; ця мелодія має спільні елементи з весільними № 63 і 66 теперішнього збірника (ст. 66 і 67).

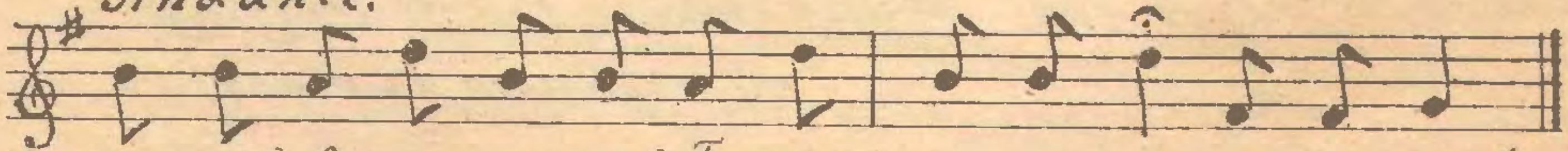
216.

Allegro.

Вос-кре-се-ни-є день! хо-дім гу-лять на весь день,

та вкра-де-мо по-ро-ся, тай про-сла-ви-мо-ся!

Andante.

по-стой, лев-ху, по-стой, брев-ху, по-хрис-то-су-єм-ся!

Так співають на Великдень.

218.

217.

Andantino.

Клем-бам-клем! Сав-ка втер. При-йшов пін, Сав-ка втік.

При-йшла по-па-дя, Сав-ки не-ма.

На свідчення О. Пчілки пісні №№ 215-217 співалися в
Тадячому і відтіль внесені нею до родинного репер-
туару; в пам'яті ж Лесі вони були злучені з Жабори-
цею, Звягельського пов., де вона пробувала в ранніх
дитинстві.

218. До гри в „Бобра“.

Allegretto.

Ой ти, ста-рий боб-ре, за-хо-вай-ся доб-ре,

бо я хор-ти ма-ю, на по-ле пус-ка-ю.

Варіанти (всі без нот): Свидницький. Великдень у Подолян.
Основа, 1861р., №11, ст. 37; Губ., IV, ст. 40; Мозунська, Кираїто і
завашу догосане з околів Вїалеї Сєткві, Зв. Віад. до автор. кт., I,
ст. 83 (Різмиток); Ивановъ, Ири крест. дьтей въ Купанскомъ у, Сб. Харьк.
Уст. Фил. Общ., т. II, №70; Бессараба. Мат. для этн. Херс. губ., №№ 29, 118, 119.

219. До гри в „Залізного Ключа” або у „Вовка”

Allegro assai.

Ой дзво-ни дзво-нять, гор-ти вов-ка го-нять
по бо-ло-тах, о-ге-ре-тах, де лю-де не хо-дять.

220. До гри у „Відьми”

Allegro molto. ас-се-ле-ган-до

Ой ти, ба-бо, ой ти, ста-ра відь-мо, за-пра-гай-мо, їдь-мо
за гра-ни-цю по пи-са-ни-цю, а по-ки ще вид-но.

Варіанти (всі без нот): Сементовській, Замітання о праздниках у малоросіянь - в часописі „Маяк” за 1843р., т. II, ст. 13; Голов., II, 198, № 17 (шумка); Милорадович, Нар. обр. и пьєси Рус. у., Сб. Харьк. У-Ф.О., X, 54.

Всехники НК 20: 25 теж належать до дитячого репертуара в тих селах, у яких перейняті подані в сім збірничку мелодії.

221. Мелодія до притовістки „Скрипка і Бубон”.

З Звягельського пов.

Як ішли музики на весілля, скрипка виграла:

Allegro gioioso.

У на- і- мось, на- п'є- мось, і на- і- мось, на- п'є- мось!

А бубон:

Ще по- ба- чим, що то бу- де, ще по- ба- чим, що то бу- де.

На весілляі скрипка:

Ой тан- цюй- те, ви- ти- най- те, ой тан- цюй- те, ви- ти- най- те!

А бубон:

Про му- зиків доб- ре дбай- те, нам ве- ге- рать по- да- вай- те!

Як ішли з весілля, - скрипка:

Andante lamentabile.

У не і- ли, не пи- ли, і не і- ли не пи- ли!

А бубон:

А я ка- зав, що то бу- де, а я ка- зав, що то бу- де. 221.

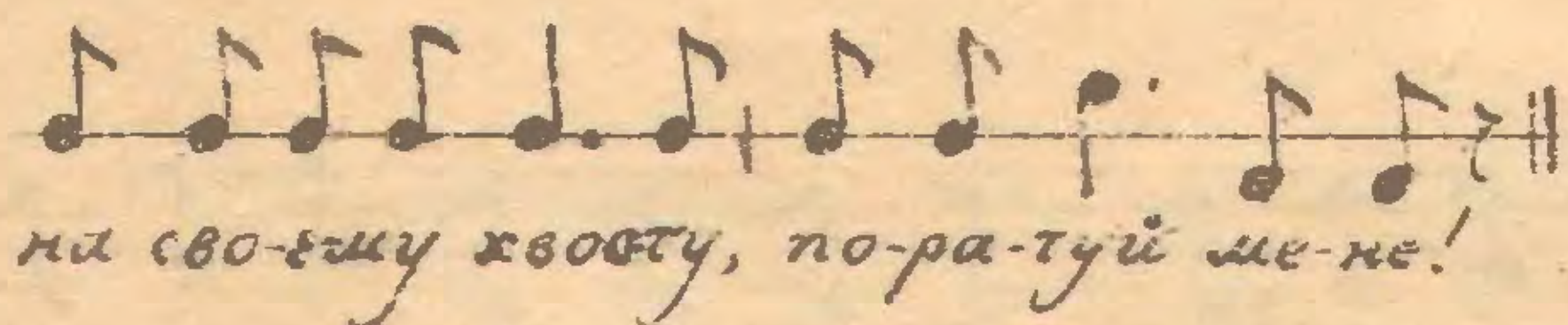
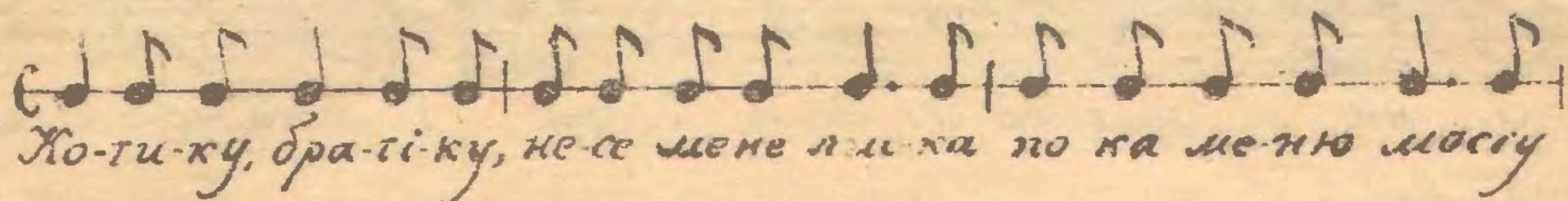

Мелодії до казок.^{*)}

З Миропілля Звягельського пов.

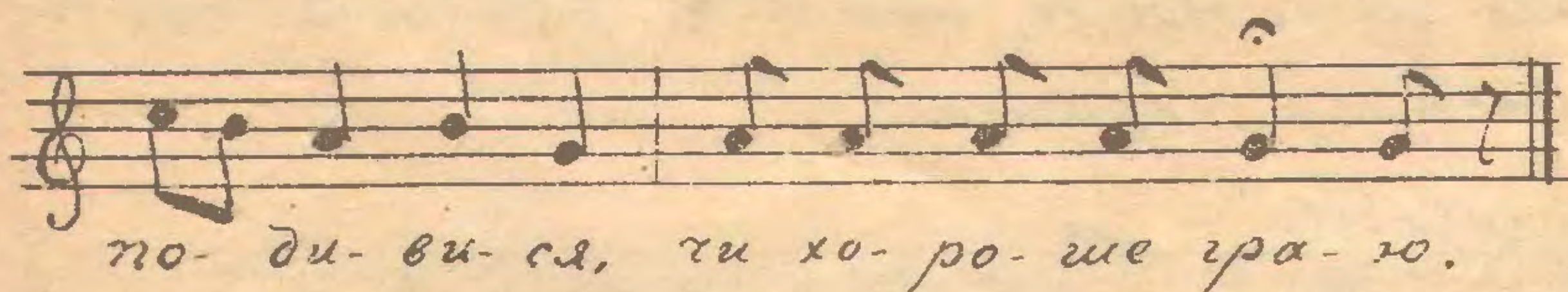
До казки про котика та півника.

222. Рецитація.

223.

Allegretto.

Вар. без нот: Гудзенко, Нар. южнор. сказки. К., 1870, т. I, ст. 27; т. II, ст. 3.
Лободовський. Дітські пісні, казки й загадки, К., 1917, ст. 67.

^{*)} Про такі мелодії - в „Зап. о Южной Руси“ Куліша, т. II, ст. 13. Казки, до яких стосуються мелодії ММ 222-225, надруковані, в викладі Л. У., в збірничку „Дитячі гри, пісні й казки“ (див. ст. 215).

224. До казки про Яашка.

Tempo giusto.

Ї-ва-шег-ку, Ї-ва-шег-ку, при-плинь, при-плинь до бе-реж-ка, а

да-м-то-ді іс-ти, ни-ти і хо-ро-ше по-хо-ди-ти.

Варіанти казки (без нот): Куліш, Зап. о Южної Русі, II, ст. 17; Рудченко, Нар. южнор. сказки, II, ст. 38; Суд., II, ст. 406; Драгоманов, Малор. нар. преданія и розскази, К., 1876, ст. 353; Лободовський Дітські пісні, казки і загадки, К., 1914р. ст. 79.

225. З звязля

До казки про золоту сопілку.

Andante.

По-ма-лу, ма-лу, гу-ма-те, грай, не вра-зиж мо-го

сер-день-ка вкрай. брат ме-не вбив, в зе-млю за-рив,

за то-го веп-ри-ка, що в са-ду рив.

Близькі варіанти мелодії: 1) записаний Опанасом Марковичем в статті Серова „Музыка южнор. песенъ“ (Основа, 1861р., II, 100-101, передрукований у Рудця, 100 н.у.н., № 58 і 216 н.у.н., № 218, і 2) взятий Лисенком за тему куранти в Suite en 9 sur les thèmes de l'Ukraine. Інша мелодія: Колберг, Scheftskie, II, ст. 98-101. Варіанти казки без нот: Куліш, Зап. о Ю. Р., II, ст. 20; Манжура в Сб. Харьк. Уст. Фил. Общ., II, 2, ст. 58.

Поправи.

На стор. 65, №62, під 2 рядком ноти і в 2 рядку текста мусить стояти: „й а в світлоньку”. - На ст. 68, №67, в примітці, на кінці 2 рядка мусить стояти: „етакий текст (подано”. - На ст. 74, №75-„глибоким”. - На ст. 127 замість Л піскі 127 мусить стояти: „120”. - На ст. 195 в тексті піскі №186 /“куплет хибно поставлений на місце другого (треба так, як під нотами) Опущено: на ст. 21, №14, перед 3 рядком нот-„Ігурт”, перед 4 рядком-„Ігурт”, а після перерви, перед 14 тактом, -„Ігурт”; на ст. 75, №79, понад трьома останніми нотами-знаки Л (виконується *tracatissimo*); на ст. 85, №91,-знаки повторення на початку і кінці 2 рядка нот; ст. 105, №106-зазначення темпа; *Adagio*; ст. 127, №121-точка після 9 ноти. Опущено тактові пружки: ст. 67, №66, 3 рядок нот, межі 12 і 13 нотами; ст. 68, №67, 1 рядок, - межі 18 і 19 нотами; ст. 78, №85, 2р. нот-межі 5 і 6, 10 і 11, 13 і 14 нотами; ст. 103, №105-межі 19 і 20 нотами; №112-межі 10 і 11 нотами. Опущено гачки (т.е. стоять чвертки замість належних вісіток): ст. 66, 2р. нот, на перших двох нотах; ст. 71, №72-на 20 ноті; ст. 95, №99, на 1 і 8 нотах; ст. 114, №110, на 10 ноті. -Непотрібні: ст. 68, №68-точка після 18 ноти; ст. 73, №74, 2р. нот-гачок на 7 ноті (мусить бути чвертка); ст. 75, №79,-гачок на згори і гачок на третій з кінця ноти; ст. 84, №90,-тактовий пружок проміж передостанньою і останньою нотами. Неясності: на ст. 69 в 5 рядку текста мусить стояти: „тотирі”, в 10р. „сукенкою”, в 14р. „тебе” Перед №87 опущено: „З Зв'язля”; перед №88-„З Колодяжного”; перед №90-„З Миропілля”; перед №112-„З Любомля”; перед №218-„З Жабориці Зв'язельського пов.”; перед №219-„З Колодяжного”. На стор. 196, №788, четверта нота мусить бути *fa*, а не *si*, а під нею-„ти”, а не „та”.

Розклад мелодій по місцях.

З Зв'язля: колядки №№42-44, різдвяна ігра №49, істор. №87, лір. №122, жарт. №171, до казки №225. З Миропілля, Зв'яз. п.: веснянки і танки 1-10, куп. 28, щедр. 48, вес. 52-71, хрест. 82-84, іст. 90, балл. 94-101, лір. 115-121, 123-125, жарт. 172, дит. 213, до казок 222-224. З Жабориці, Зв'яз. п.: лір. 126, дит. 214, до дит. ири 218. З під Любара, Зв. п.; весн. 11. З Ярона, Зв. п.; куп. 27, вес. 72. З Полонною, Зв. п.: балл. 102. З Любомля, Волод. п.: вес. 81, іст. 85, балл. 112-114, лір. 159-162, жарт. 168-170. З Луцького: балл. 103. З Гарукова, Луцьк. п.: вар. балл. 109. З Текни Дубенськ. п.; весн. і танки 12-23. З Колодяжного, Ковельськ. п.: танки 24 і 25, куп. 29-35, жнив. 36-41, кол. 46-47, „на колідку”-50 і 51, вес. 73-80, іст. 88-89, 91-93, балл. 106. Лір. 133-152, жарт. 173-177, до танцю 178-206, дит. ири 219-220. З Ратного, Ков. п.: кол. 45. З Скулика, Ков. п.: балл. 104, лір. 131-132. З Пекрековит, Ков. п.: бал. 105. З Біліня, Ков. п.: лір. 127-130. З Ушицького пов.; танок 26. З Тадеятого: лір. 167, колмеківі 207-212. Невідомо напевне, з якого саме місця: лір. 163-166 (з Волині), дит. 215-217 (з Жабориці, Зв'язельськ. п., або Тадеятого), до приповідки 221 (з Зв'яз. пов.), іст. 86.

Додаткові показання паралелів.

В ІІ т. збірника Л. Демущюкого „Нар. у. л.“, К., 1907, є такі пар. тексти: з близькими мелодіями - до № 29 під № 172, до № 120 - під № 144, до № 121 - № 205, до № 133 - № 233, до № 180 - № 149, до № 183 - № 181; з иншими мелодіями: до № 90 - № 252, до № 131 - № 151; 167, до № 139 - № 225, до № 142 - № 230, до № 162 - № 150², до № 168 - № 199, до № 171 - № 198. - Тут І видання „Труди Общества Исследователей Волыни“, Жит., 1911, був одержаний мною після виходу І т. збірника, через те паралелі цього видання зазначені тільки під відповідними піснями І часті; отже треба додати такі паралелі з того (безотносно) видання: до № 8 - під № 24, до № 11 - № 4, до № 23 - № 26 і 27, до № 29 - № 31, до № 33 - № 35, до № 49 - № 95, до № 52 - № 423; 424, до № 72 - № 191; 195, до № 84 - № 184, до № 89 - № 77.

Зміст.

	Стор.	
Передмова.....	1.	17 Заемьку, та за головоньку..... 28.
		18. Бідна моя головонько..... 30.
Веснянки, весняні гри і танки.		19. А в неділю раменько..... 31.
		20. А й а рах-неборах..... "
1. А вже весна, а вже красна.....	3.	21. Женчигок-бренчигок..... 32.
2. Ой на горі, на горі.....	5.	22. А в кривого танця..... 33.
3. А в тому саду тисто метяно.....	6.	23. Ти ви бачили (Жона на торзі) 34.
4. Шуман танок водила.....	8.	24. Кремпового колеса..... 35.
5. Ой не рости, кроне.....	10.	25. Пускайте нас..... 36.
6. А ми просо сіяли.....	11.	26. Горобецьку, в садку падку. 38.
7. Ой нумо, нумо в зеленого Шума 13.		
8. Ти диво, ти не диво.....	14.	
9. Ой поїду я тай до Любара.....	15.	
10. А йдіт, кози.....	16.	
11. Перейди, місяцю.....	18.	
12. Ой ти диво, ти не диво.....	19.	
13. А в нашій перепілоньки.....	20.	
14. Горнушко, душко.....	21.	
15. Царівно! Ми твої гості.....	25.	
16. Десь гут була подолькотка 27.		
		На Купала.
		27. Ой нізто там не бував..... 39.
		28. стоїть либода вище города..... 40.
		29. Ой на Купала-Купалотка 41.
		30. Помощу кладотку..... 42.
		31. Посію я розку..... 43.
		32. Вже Петрівотка минаєця "
		33. Ой в ліску, в ліску на дудку..... 44.

34. Ой хто в тому лісі стукає гучає 45
 35. Постійте, хлопці, тутейка ..... 46.

Лісні жнивварські.

36. Ой літає соколонько по полю 47.
 37. Хотиться віночок по полю... " 48.
 38. Ой памогку наш ..... 49.
 39. Ой заспіваймо, нехай вдома
 почують ..... 50.
 40. Таки я палю, ріжу ..... 51.
 41. Ой хуриться доріжейка ..... 52.

Колядки.

42. Ой рано, рано кури запіли 53.
 43. Ой на Йордані тиха вода стояла " 54.
 44. Ой там на горі церкву будують " 55.
 45. Була вдовойка в кінцець села .. 54.
 46. Ой в розі, в розі на перевозі ..... " 55.
 47. Нова рада стала ..... " 56.

Щедрівка.

48. Щедрий ветір, добрий ветір 55.

Різдвяна гра.

49. Го-го-го, коза, го-го сірая ... 56.

На Колодку.

50. Ой упала колодойка з неба 58.
 51. Ой а колодко, йа колодойко "

Весільні.

52. Летят галогки у три радогки 59.
 53. Ой на морі та на камені 61.
 54. Славен у Бога Марисін по-
 сад 62.
 55. Летів горностав через став " 63.
 56. Січеная халинонька, січеная 63.
 57. Йа з рутоньки дві квітоньки " 64.
 58. Сховай мене, матусю ..... " 65.
 59. Ой свату ж наш, свату ..... 64.
 60. Не наступай, Литво ..... " 65.
 61. Ой доки ж ми та стоятем " 66.
 62. Ой у саду голубець гуде ..... 65.
 63. Та рано-раненько ..... 66.
 64. Тусла гудуть, гості ідуть ..... 67.
 65. Через сінетки в вишневий
 сад " 68.
 66. Свакетки, свакетки, наши
 голубогки " 69.
 67. На добраніч, стіни, лави ... 68.
 68. Ой летяє горная галка по по-
 лю " 69.
 69. " " " " " " 69.
 70. Хміль лугами ..... " 70.
 71. Було літо/тай стала зима .. 70.
 72. Не стій, вербо, над водою ... 71.
 73. Ой на добраніч, дівчино ..... 72.
 74. Ой сивая зозуленька всеньки
 сади облітала... 73.
 75. Ой на морі глибокім росте
 терен високий 74.

76. Упав гребінець під стілець... 74
 77. Ой там за лісом, за перелісом "
 78. Ой тихо, тихо Дунай водою несе 75
 79. Ой летіли гусойки через сад... "
 80. Летять галочки у три радочки "
 81. Світи, місяцю, не веторися... 76.

На Хрестини.

82. Ой де ж бо ти, Мати Божо "
 83. Кума кума (3) гасує... 77.
 84. Вишні-герешні розвиваються "

Лісні історичні, козацькі, рекруцькі.

85. Ой то ж не хміль (про Негая) 78.
 86. Ой Морозе, Морозенку... "
 87. Ой на морі, на синьому два
    лебеді б'ються... 79.
 88. Летить ворон з тужких сторон 80.
 89. Була Польща, (2) а тепер Росія 82.
 90. Ой у полі вогонь горит... 84.
 91. Посіяли, поорали... 85.
 92. Есть на небі дві зірниці 86.
 93. Ти, мати моя... 87.

Баллади.

94. Ой заїхав козак та з Українонь-
    ки 88.
 95. Ой оженився тай одружився 90.
 96. Мати сина на гвалт оженила 91.

97. Ой у полях, полях береза стояла 92.
 98. У Марусі хата на помості 94.

99. Ой зима, зима та холодная 95.
 100. Ой кінь ірже, води не п'є... 96.
 101. Ой устану раненько... 97.
 102. Ой у полі жито... 99.
 103. Та гули ви, люде, такої ко-
    зики (про Петруся і пані) 100.
 104. Мати сина оженила... 102.
 105. Була вдова (2) на Подолі 103.
 106. На Подолі білий камінь 105.
 107. Коло млина калина... 106.
 108. Ой поїхав Іванюша на по-
    люванке... 112.

109. Ой тиг хто поле, широкі за-
    гоки? ... 113.

110. Ой учора із ветора, вже кури
    не піли... 114.

111. Ой росла я, росла, як у борю
    сосна (про недоростка) 116.

112. Ой у Луцку славним місті,
    капелія грає (про Бондарівну) 117.

113. Ой там ви гаєт, саєт зелененькі 119.

114. Ой у полі, полі коршотка стояла 121.

Лісні ліричні і побутові.

115. Роман зілля (2) аж на тетку
    похиляється... 122.

116. Під гай, мати... 124.

117. Ти я вплила, ти я вбрела... "

118. Праду, сокоту... 125.

119. Ой на горі пшениченська... 126.

120. Іхав козак дорогою... 127.

121. Ой вербо, вербо кутерява... "

122. Ой Василю, Василю... 128.

123. Ой місяцю-місяченьку..... 129
124. Ой давко я, давко в батенька
була 130
125. Ой болить мені та головоньки... 132.
126. Ой сосна, сосна тонка виросла
127. Калино-малино, того в лузі
стоїш? 133.
128. Світи, місяцю, з вєгєра цілу
ніжку... 134.
129. З під темного гайка вилітала
гайка 136.
130. Ти я не хороша..... 137.
131. Бувайте здорові, шляхи та
дороги 138.
132. Ой зійди, зійди, зірокєкє всє
гірняє... 141.
133. Ой гилє, гилє, гусойки, на став "
134. Ой як було хорошейко..... 142.
135. Тихо, тихо Дунай воду несе..... 143.
136. Ти я собі в лузі не калина... 144.
137. Ой у полі курко та димно..... 145.
138. Коло млина, калє броду..... 146.
139. Ой горе, горе, а ще гірше буде 147.
140. Вже ветір, ветір, вже веторіє... 148.
141. Вгора була судогойка..... 149.
142. Горні готі, пора спати..... 150.
143. Ой гол, коню, води не п'єш? 151.
144. Дівчинойка по гриди ходила 152.
145. Ой казали люде, що свєхруха
добра... 154.
146. Ой зоройко ветірная..... 155.
147. Ой піду я понад лугом..... "
148. Ой у полі дві тополі..... 157.
149. Горноморєцє, моя мати..... 158.
150. За горото крем'яною..... 159.
151. Та туман яром..... 160.
152. Ой Боже мій милостивий 161.
153. Й а встань, невістко..... 162.
154. Ой у нашій Колодязні 163.
155. Ой темна нічка та не видня "
156. Піють півні, піють друї..... 164.
157. Ой Танкуєю, моя дуєю..... "
158. Ти, калино дубоєєя..... "
159. Ой ци був ти, сивий орле... 165.
160. Мати моя, матусенько... 167.
161. Ой летіли журавлі..... 168.
162. Ой коли б я знала..... 169.
163. Зїздиє я коника..... 170.
164. Сивий коню, сивий..... 172.
165. Ой піду ж бо я в лієч-лієчєкє... 173.
166. Вийду на поле, гляну на морє 174.
167. Козєка несуть і коня ведуть 175.
- Пієні жарговні.
168. Зажурився щигол..... 176.
169. Перепслитєнька повдовієа 179.
170. Ой п'яка я, п'яка..... 182.
171. Старий ожєкєвєся..... "
172. Ой устану я в понєдієок... 183.
173. На берєжкє ножки мила 185.
174. Ой козєла мені мати
175. А в місяці сєктєбрі..... 186.
176. Ой мій милий голубоньку..... "
177. Ходили блудили парубки..... "

Пісні до танцю.

178. Ви, музики, грайте	187.
179. Ой летіла зозуленька кутюти	188.
180. Коло гаю похажую	189.
181. Ой рикнула хоровиця	190.
182. Чий толи по діброві	192.
183. На городі калюжка	193.
184. Ой кажуть люде, що я нехороша	194.
185. Казав еси: людяю, людяю	"
186. Ой мій головіх на Волощину втік	195.
187. На городі квітки в'югься	196.
188. Бодай жети, дівчинокько, хиріла	"
189. Ой гуляла дівчинокька	197.
190. Ой посіяв козак гречку	198.
191. Ой не ходи, козаченьку, до мене	199.
192. Коли б мені ступка та жорна	"
193. Сяк-так до вечера буду жити	200.
194. Ой ти мене, вражий сину, не займай	"
195. Ой ти знав, на що брав	201.
196. Ой іду, йду, йду до коршомки	202.
197. " " " " як сокілка	"
198. Того седиш, надулася	203.
199. На березу дуб похилився	"
200. Катерина і Василь	204.
201. На вулиці скрипка грає	205.
202. Мут моя кума була	"
203. Гарнецька молодичка	206.
204. Прийди, прийди, мій хороший	"
205. Ой випити-то то я	209.
206. Пішла я вальця	"

Коліскові.

207. А-а, котів два	210.
208. А-а, кицю	211.
209. А-а, котогок	212.
210. Бити кицю, бити	213.
211. Котик у сіренький	"
212. Ой ходить сон коло вікон	214.

Дитячі пісні.

213. Бігло, бігло козилятко	216.
214. „Безкопешна“ (був собі журигель)	217.
215. Мир миром	218.
216. Воскресєхє-деко	"
217. Клем-бом-клем! Савка вмер	219.
218. До гри в „Бобра“	"
219. До гри в „Залізного Ллюга“ або у „Вовка“	220.
220. До гри у „Відьми“	"

Мелодія до приповіст-

221. ки „Скрипка і Бубон“	221.
---------------------------------	------

Мелодії до казок.

222. Про котика та півника	222.
223. " " " " "	"
224. Про Івашка	223.
225. Про золоту сопілку	"

Поправи .....

Розклад пісень по місяцях .....

Додаткові показання паралелів .....

Зміст .....

Ц. З карб. 50 к.

Склад Видання
в. Гуртовій

Книжній Коморі

„Лас“.

Київ, Володимирська 42.